

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΧΡΥΣΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ,
^{ὑπερ}
ΦΡΙΔΕΡΙΚΩ Α^{τῷ} :

Βασιλεῖ Βορυσσίας Μεγίστῳ, Κρατίστῳ, Εὐδαιμονεστάτῳ,

^{καὶ ὅσα ἰσόμενα,}
ἅτε ὑβανόθεν αὐτῷ ἀφοσιωμένον,

^{ἰσίντε}
ἀδελφάμῳ τῷ βασιλικῷ αὐτοῦ υἱῷ συνεπικεκυρωμένον,

ἐν αἰσίῳ τῇ τῆ (ΑΨΖ) νέου ἔτους ἀρχῇ

συγχαίρων

μετ' ὕψους ἀδάως προσφωτῆ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΙΧΑΗΛ ἐκ Νάσσης Μακεδῶν.

* * * * *

SYMBOLON AUREI REGNI,
^{QVOD}
FRIDERICO I.

BORUSSIAE REGI MAXIMO, POTEN-
TISSIMO, FELICISSIMOQVE,

^{& reliqua,}
tanquam caelitus IPSI destinatum,

^{ac}
REGIO SUO FILIO,

nuperrime SPONSO, comprobatum,
INTER AUSPICIA (MDCCVII) NOVI ANNI

^{gratulabundus}
^{quam demississime nuncupat}
ANASTASIUS MICHAELIS ἐκ Νάσσης Macedo.

ἐν ἅλῃ, ὡς πάντῃ τῇ τοῦ συγγραφέως.
τύποις τοῖς χειροφόροι ἀνδρες Ζεϊτλέρι τῆ ἀκαδημ. τυπογρ.

HALÆ Typis CHRISTOPHORI ANDREAE ZEITLERI, Acad. Typ.

Hist. Boruss.
87, 29

STADT-UND UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK
DRESDEN

VERZEICHNIS
DER
BÜCHER

IN
DIESEM
KATHEGORICALISCHEN
VERZEICHNISSE

DER
BIBLIOTHEK
DRESDEN

VON
HERRN
DR. THEODOR
SCHNEIDER

LEIPZIG
1843

Ὁ συγγραφεὺς τοῖς ἐντευξομένοις
ἔϋ πρᾶττειν.

Autor Lectori salutem
dicit.

λλ' ἔδδ' ἔ μὴ καίσοι τέ-
ως ὅπερ σὸν ἐσιν ἀπο-
δῆνα βασιλικὸν ἐπιτρέ-
πει σύμβολον, φιλοβα-
σιλεῦ, καὶ φιλέλλην ἀνα-

γνώσα! ὡπερ εἰμὲν ποτ' ἤκυσαι Ὀμηρικῇ Ὀδυσ-
σεΐα καρῦῳ ἐμπεριληφθεῖσασμικρῶ, ἔδδ' ἐν, ἔϋ
οἱ δ' ὅτι, ἐκλοπὸν δόξει τάνιῳ τῇ ἡμετέρα τάττη
ἐντυχόντι σκυτάλῃ, τηλικῆτε βασιλέως προτε-
ρήματα ὅπως ἐν περιλαβεῖν ἔδδ' ἐυλαβηθείση.
ἐκεῖνο δέσοι καὶ μᾶλλον, εἰσηγυμένοις χαριζομένῳ,
κατὰ νῦν εἶθε καὶ ἐπέλθειε! ὅπερ τῷ μὲν Ἰηπα-
θεῖ Ὀδυσσεῖ, ἄρτι τὰς ἐν ἀλλοδαπαῖς δυσχερείας
ἡρέμαπως ἀπαντήσαντι, ἐξετραγάδηται, αὐτοῖς
δ' εἰσέτι καὶ νῦν τῶν τῶν περιαντλημένοις, ἔδδ' ἐν ἀ-
περότερον δῆθεν συνεμπεδῆται τῷ ἥρωι ὡς ἄρα

ἔδδ' ἐν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο

ἢ Πάντων, ὅσα τέ γαῖαν ἐπιπνέειτε καὶ ἔρπει.

Περίπερ γὰρ τῆς τριεξῆς τόγε νῦν ἔχον παρικπεύει
χρόνον διάστημα φίλ' ἀναγνώσα! ἐξόττεπερ τηλε-
δαποὶ Ἕλληνες, μυσῶν τῶν Φυγάδων θηραταί, Γερ-
μανικοῖς ἐλικῶσιν ἤκομεν ἐμφιλοχωρήσοντες, καὶ
ἐν ἐν συγκρίσει ἀνιαρῶν, τῶν ἀνιαρῶν ἐπιμνη-
θῆσθαι, τὸ τριτημόριον ἤδηπερ τῆς τῶν τῶν τῶν δυ-

Hic demum quod
hic quoque RE-
GIUM symbolon
nosmet commo-
nefacit, ut & Ti-
bimet quod Tu-
um est, tribuamus

Lector mi φιλοβασιλεῦ, & φιλέλλην! Cui
si aliquando innotuerit Homericam
odysseam nucula comprehensam,
nihil quoque mirum videbitur jam,
ubi hæc nostra scytala in manus Tu-
as incidit, quæ tanti Regis insignia
non verita est aliquatenus attingere:
Verum illud potius rogantium nostri
gratia meminisse velis, quod calamito-
sus ille Vlysses, quodammodo exant-
latis, quæ peregrinis accidere solent,
molestiis, est conquestus, atque no-
bis hodiernum idemtidem afflictis, a-
deoque haud sine experientia, com-
probatur, quod nempe

*Nihil imbecillius terra nutrit ho-
mine*

*Omnium, quæcumque super terram
spirant & serpunt.*

Ultra triennii enim spatium jam, a-
mice Lector! excurrit, ex quo re-
motissimi Græci in Germanicis Heli-
conibus Musas fugitivas venatum ve-
nimus, & , ut adversitatibus invicem
comparatis, graviorum mentionem
faciamus, tertia ejus pars tot mole-

Χ

σαντή

σανήτοις, ἢ ὄπλα, ὡς φάναι, θανάτῳ ξυνεπα-
γομένοις συμπλώμασιν ἐκ ἀπείτε βάλλον καὶ καλῶ-
εἶλλον ἡμῶν τὸ θυλάκιον, ὡς μὴ μόνον ἔκαλῶ
ἡμᾶς κυνηγεσίᾳ ἀμοίρῃς, ἢ καὶ δυσχερῶς μεμνήμε-
θα, ἀποφῆναι, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον προῖον, καὶ ἐπιδίδου
μᾶλλον ταῖς σκυθρωπαῖς ἐπιφοραῖς ἢ ἐνδίδου, ἀ-
τεχνῶς ἐκβιάσασθαι, καίτοιγε χειμαδίᾳ τῆς ὥρας
ὑπαρχέσης, ἀλλὰ γὰρ ἐκβιάσασθαι τὰς σεμνὰς
τῆς ἕλας μέσας χαίρειν εἰπόντας, ἀλληπη ὅσον-
τάχῃ τραπέδαι, εἴπως καὶ δυνησώμεθα τὴν ἡδὴ
ἀπελθῆσαν, καὶ τελέακι διαίριεσθαι ἡμῖν, πάσαις
μηχαναῖς φύσεώς τε καὶ τέχνης, πᾶμπαν δυσανά-
σφαλλον ὑγίειαν ὁπωσῶν ἀνακαλέσασθαι. ἀλλ'
ἡλίκων κατὰ φρονεῖν εἴωθε κινδύνων, ὅπως καὶ νό-
σων, συνειδότη ὄφλημα! Καὶ τοῖς γὰρ, καίτοιγε
μηδὲν ἄλλο τὸ κωλύον, μᾶλλον δὲ τὸ μὴ καλεπεῖ-
γον τὴν ἐντέυθεν ἔξοδον ἔχοντες, ὑφ' ἐνός τέτα ἔ,
ὡς ἄντις εἴποι, δυσπαραιτήτως, κατεχέθημεν
χρέας. ἐξαισίον ἠγησάμενοι εἴγε καὶ ἐπανακάμψω-
μεν εἰς τὴν ἐνεγκαμένην, πρὶν ἂν ἡ βασιλεῖς γαλη-
νοτάτω, ναὶ δὴ καὶ τῆς ἐνὶ διεξέψαμεν ἀκαδημίας
(ἢ καὶ φιλέλληνα ἀεὶ εὐχόμεθ' εἶναι) δαψιλε-
σάτω πᾶσι ὃ παρῆμῶν προσοφείλεται ἀποδόσαν-
τες, ἢ τὴν αὐτῆς μεγαλειότητα καὶ τὴν περὶ ταύτην
μεγαλοπρεπῆ παράταξιν ἰσορήσαντες. ὃ δ' ἄρ' ἦν
τὸ καὶ ταύτης ἡμᾶς ἀπείργειν τῆς γεραροτάτης
θέας δοκῶν, ἔτι αὐτὸ τῆ συνειδήσει προσεπεγρά-
φεται ὄφλημα, φημὶ δὴ τὸ κεναῖς, ὃ δὴ λέγεσθαι,
χερσὶ παραγενέσθαι τινὰ εἰς βασιλέως μητρόπολιν,
ὅπερ ἔθως παράγε τοῖς ἀνατολικοῖς τῶν ἐθνῶν ἀ-
νέκαθεν ἐπικρατήσαντες, ἔτιως ἀλλότριον παρὰ
πατέρων διδαχθέντες οἶδαμεν, ὡς πρὸς καὶ βασι-

stiffimis ac pene mortiferis sympto-
matibus, non remittit nosmet infesta-
re, ut non solum optima indagatio-
ne, id quod & vehementer condole-
mus, privaret; sed etiam magis ma-
gisque pergendo, ac majora incre-
menta iis addendo, omnino cogeret,
licet tempestas sit hyemalis ac in-
commoda, tamen nihilominus urge-
ret, venustissimis Musis Halensibus
valedicere, ac aliorum quam ocyssi-
mè nosmet conferre, ut forte valetu-
dinem, quâ jam caremus, nec ulla
vel naturæ vel artis ope, hic commo-
rantes, recuperare potuerimus, hanc
ipsam recipere ac restitui queamus.
Verum enim vero quanta pericula,
quin imò & gravissimos morbos a-
spernari consuevit animus sui officii
consciis! Ipsi enim quamvis nihil ha-
beremus quod impediret, quin imò
quod non potius urgeret nostrum
hinc discessum; tamen ab unico hoc,
quod recte quispiam appellitaverit in-
eluctabile debitum, retenti fuimus:
Natas existimantes si in Patriam redu-
ces facti fuerimus, antequam vel CLE-
MENTISSIMO REGI, nec non Patri in-
dulgentissimo hujus, in quâ commo-
rati fuimus, Academiae, quam & φι-
λέλληνα semper optamus esse, id quod
ipsimet à nobis debetur retribuiri-
mus, vel Majestatem ejus, & quæ circa
eum est Magnificentissimam pom-
pam, coramintueamur. Quod autem
nosmet ab hoc quoque augustissimo
conspicuum deterrebat, erat id quod
ratio conscientiae nostræ veluti debi-
tum a nobis exigebat, vacuis, quod di-
citur, manibus accedere ad Regiam
Metropolin, id quod a moribus ori-
entalium gentium adeo semper ali-
enum esse, ab ipsis majoribus nostris
relatum, novimus, ut vel ipse M.
Rex Xerxes a plebeio aliquando ho-

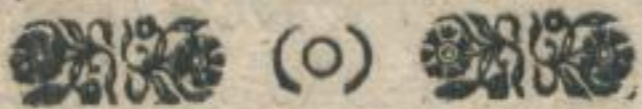
λία ποτὶ μέγαλον τὸν ξέρξην παρ' ἰδιώτην ἀνδρὸς
 κοσουλιαίῳ φιλοτιμηθῆναι ὑδατίῳ, ὃ περιμῆδ' ἐξ-
 θενηθῆναι, ἀλλὰ καὶ λίαν χαρίεν δόξα τῷ ἀνα-
 κτι, ἄτε μὴ πρὸς τὸ εἶδός μιν μικροπρεπῆς, ἀλλὰ
 πρὸς τὸ εἶδός μιν πρόθυμον ἀποβλέψαντι.
 Μεθ' ἧς τοιγαρῶν καύλοις, γάτε τῆς ὀφειλῆς ὡς ἀ-
 ποδώσσει, γάτε εἰ φιλοκάλεστος ὡς ἀποπλη-
 ρώσσει, ἐς βασιλείον μητρόπολιν παραγενέσθαι προ-
 βέβληται, πτωχὸν ἐστὶ πτωχῆς διανοίας ἐκλόχου-
 μα, λόγῳ. Ἦν δ' ἄρ' ἔτι ἔχ' ὅπερ νῦν ἐστίν, ἀλλ'
 εἶγε ἡμῶν τῆς προαιρέσεως, καὶ αὐτῶν ἐστὶ τῶν περιστά-
 σεων συμπνευσῶν ἐπιβουλητικότες ἡμεῖς, ἢ ἂν ὅς τις
 ἀτεχνῶς τευχίδιον. νῦν δ' ἀλλ' ἐπεὶ ἀνθρώπων
 μὲν προτίθησι, θεὸς δ' ἄρα τὸ προτιθέμενον ὅπως
 ἢ φίλον αὐτῷ διατίθησι, χάρις τῷ ἔτι οἰκονο-
 μῶντι καὶ διεξάγοντι γὰρ ἡμέτερα, ὅτι καὶ πρότερον αὐ-
 τῆν ἡμῶν τὴν ψυχὴν ἐκράγεῖσαν τῆς ἀνωμαλίας εἰς
 σώματι ξυνεχώρησεν, ἢ τὸν καθαθύμιον γάυτης
 ἰδεῖν ἡμᾶς ἠξίωσε τόκον. ὅς ἀγγιδόσι σφοδρότά-
 τας προσπαλαίεσιν ἡμῖν, γαῖς μελέταις σωείλη-
 πται. κλινῆρεσιν ἐπεχεδίασαι. ὀλοὸν ἀδμαίνεσσι
 συνεγράφη. ἴσασι γὰρ ἡμεῖς περίπυσοι ἰσσοκράταις
 εἰ βασιλικῆς γάτε περιπάτου, ἴσασι τῶν φίλων οἱ
 γνησιώτεροι καὶ φιλέλληνας, οἱ γὰρ ἔτι μετρίως πρὸς
 πάχοντος καὶ πονῆντος ἡμᾶς γαῖς παρ' αὐτῶν βοη-
 θείας ἐφιλανθρωπέυσαντο. ἀλλ' ὅτι ἀδενῶν γὰς
 καὶ ποτινωμένους ἡμᾶς τῆς παρ' αὐτῶν δυνάμεως μὴ
 ἀπαξίων ἐέλτεις θεός, θαυμαστοποιῶ τῆς αὐτῆς
 προνοίας παρέστη ἡμῖν, καὶ εἰ πόνος σιωνελάβε-
 το, ὥστε μὴ μόνον συνελθεῖν τὸ γένημα καὶ
 φάσθαι ἰδεῖν ἠελίοιο, ἀλλὰ καὶ βασιλεῖ ἐυδαιμονεσάτω (εἰ τὸ ὄνομα ἐπὶ εἰς μετώπῃ φέρον σεμνύνεται) ἐν
 βασιλικῇ τῇ αὐτῆς προσπεφωνηθῆναι ἀκαδημία.

mine aqua volis ipsi oblata donatus,
 non spreverit, quin potius jucundum
 ipsi visum fuit pusillum illud munuscu-
 lum, respicienti non tam ad oblata vili-
 tatem, quam ad promptitudinem ani-
 mi offerentis. Cum quo itaque &
 ipsi tum ad debitum exsolvendum, tum
 etiam ad desiderium explendum, ad
 Regiam Metropolim accedere consti-
 tueramus, istud est egeni ingenii e-
 genus factus. Erat autem hic, non
 quod jam est, sed si proposito nostro
 ipsæ quoque circumstantiæ conspiras-
 sent, esset forte, quod ad nos attinet, Li-
 bellus. Jam autem quia homo propo-
 nit, Deus vero propositum id disponit
 quomocunque ipsi placuerit, gratia
 sit ita dirigenti atque disponenti res no-
 stras, quod non ipsam animam prius
 a corpore, ob ipsius anomalias, disce-
 dere permiserit, antequam expectatis-
 simum huncce suum factum adspice-
 re nobis licuerit. Qui gravissimis cum
 doloribus dum affligebamur, cogita-
 tionibus nostris est conceptus, lecto
 adfixis fuit designatus, morbo ingra-
 vescente idem est conscriptus. Norunt
 sane hæc celebres Hippocrates hujus
 Regii Peripati. Norunt quos Germa-
 nos atque φιλέλληνας amicos novimus,
 quippe qui haud vulgaribus officiis hu-
 manitatem erga nos suam patientibus
 atque laborantibus nobis comproba-
 runt. Verum qui suam potentiam in
 infirmitatibus quoque nostris, nobis ob-
 secrantibus exerere haud dedignatur
 DEVS Optimus, ille admirabili illa
 sua providentia, & adstitit nobis, o-
 pemque suam tulit, ut non solummo-
 do molimen id nostrum perficeretur,
 lucemque videret, sed etiam Regi feli-
 cissimo (cujus Nomen in fronte ge-
 rens gestit) acclamaretur in Regia ejus

ὡπερ κἀν ἐξ αὐτῆς τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς, δῆλόν ἐστι
 τευχίδιον προσελθεῖν, δός δ' εἰπεῖν ὅτι καὶ προελεύσε-
 δαι μειρόμενον, καὶ ὅπερ αὐτῶ σοι μετ' οἰκῆτον ἀνακ-
 τα δωρεῖται ἀναγνώσα! ὡπερ τὸ μὲν παρ' ἡμῶν ὀφει-
 λόμενον, ἀλλ' οἴομεθα τῆς ἀποδοτέου. σὸν δ'
 ἀρα ἐστὶ τὸ λοιπὸν εἰμέντις ἔλλην ἢ, μὴ πρότερον
 ἡμῶν περὶ τῆς ἑλληνισμῶ τὴν ψῆφον ἐπενεγκεῖν, περὶ
 αὐτῆς ἢ τὰ νῦν πραττόμενα τοῖς πάλαι λεγομένοις, ἢ
 ἐκεῖνα τῆς συμβαλῆς, ἐξ ἀμφοῖν ἐνθρῶμεν
 τὴν σαφῆνειαν. εἶδὲ λατίνων τυγχάνεις, κἀν ταῦ-
 θα προλαβέτω τὴν ψῆφον τὸ τῶν πραγμάτων διά-
 φορον, φημί δὲ τὸ ἀλλόθι εἶναι τὸ καθαυτό τι ξυλ-
 γράφειν, καὶ ἄλλον τὸ μεταφράζειν, καὶ ἴν' εὐδηλότε-
 ρον εἶπω, τὸ ἑλληνικῶς λατίνιζειν. εἶδέτις τέως ἀμ-
 φοτέρων εἰ τῶν γλωσσῶν μισσηγέτης, ἢ δὴ καὶ ἔχω
 τὸ ἔρμαιον. τὸ γὰρ δύνασθαι ἀποφῆναι ἑλ-
 ληνα ὑπὲρ ἑλλήνα ἀκροθῆναι ὡς λατίνιζοντα, το-
 σθ' ἂν δὲ καὶ μὴ καὶ ὁμολογήσασθαι, ὡς αἰχμησί-
 μην αὐτῶν εἶπε μὴ καὶ ἐδέθηθησθαι. μὴ γὰρ δῆτινα γλα-
 φυρότερον παρ' ἡμῶν αὐτῶν λατίνισμὸν προσδοκῆ-
 σης φιλαναγνώσα! ἢ ὄν (ἐπεὶ γὰρ δὴ τῆς πρότρι-
 τα ἐντυχόντες δημοσίαις ἐφημερίσι, καλεσθέντες,
 καὶ οἱ δ' ὅπως, καὶ τῆς περὶ ἡμῶν ἰσορροπίας, ἐνθεν ἔ-
 δ' αὐτοῖς ὠκνήμεν, συγγνώμονα σὲ δὴθεν παρασκευ-
 ἀζόντες, μετ' ἐκεῖνας ὑποδηλώσασθαι) λατίνισμὸν,
 φημί, ὃν ἐνεχώρει ἑλλήνα λατίνισσιν ἐν τῆς διαστή-
 ματι χρόνῳ, καὶ τῆς ἀγαπῆθαι ἂν ἦν εἶγε ἢ τὸ πᾶν
 αἰς τὸ μόνον τῆς σπαρδῆς τὸ μόριον προσανήλωτο,
 ἢ εἰμὴ τὸ πλεῖστον, ἢ δ' ἐγὼ, ὑπὸ τῶν ὄσασθαι ἐκ ἐφ-
 ῆμιν αἰτιῶν προσαφῆρητο. ἀλλ' οἱ δὲ πανταχόθεν
 ἐρωμαῖα τινὸς λατίνιζοντος, ἀλλ' ἑλλήνων λατίνι-
 σὶ ψελλίζοντος, καὶ κατὰ τοσούτον μόνον ῥωμαίων
 μῆσαν κικερωνίζουσαν σωιέντων, κατόσον αὐτῆ
 τὸ ὑπὸ μῆτρὶ τῆ πατρίω τάττεσθαι μέση καὶ ἀπο-
 σεῖσθαι. ὡπερ εἰδώς, ἐυγνωμότως, εὐ οἱ δ' ὅτι, κἀν-
 τις σφόδρα ἀρίσταρχων τυγχάνεις γεῶν τὸ, τε θα-
 τέρῳ τοῖν χαρακτήρῳ ἑλλείπων, παρὰ τὰ τέρα πλη-
 ρώσεις ἢ ἀνίπληρώσεις, τάτε παρεωραμένα, εἴτινα
 εἰσὶν, ἀπαθῶς ἐπιδιωρθώσεις, ἐκεῖνοτε εὐκαίρως
 ἐν ταῦθα ἐν νῶ λαβῶν, τὸ θρυλλόμενον, κατ' ὃ δὲ ἐν
 ἔτῳ ἐν τῷ δε τῷ μετὰ σώματι εἰω οἰθνητοὶ κοι-
 νωνόμεν ἀλλήλοις, ὡς ἐν τῷ πταίειν, ἴσως ἴν' ἐξ ἴσθ
 τῆς ἐαυτῶν μεμνήμεθα φύσεως, καὶ μηδέποτε τὸ, ἴνῳ-
 ρθί σε αὐτὸν κοινῆ φιλοσοφῆν ἀπολείψωμεν. σὺ δὲ-
 μοι ὡς ἀκεραῖως διατελείεις εἰῶν! ὅς εἰμένποτε τὸν
 ἐπαγγελόμενον δίδυμον ἴδης, σωδόςασον ἡμῖν
 τὸν ζωῆς καὶ θανάτου ταμείαν, εἶδέτε μὴ, ἔσῳσοι τοῦ
 κύκνειον. πάλιν ἔρρωσο!

complebis, cum etiam si quædam sunt paroramata, humaniter corriges: Polythryleti
 illius hic oportune memor, secundum quod nulla in re mortales hac in vita ita conve-
 nimus, ut in peccando, forsitan ut nostræ Naturæ pariter memores simus, nec unquam
 non communiter τὸ NOSCE TE IPSVM philosophemur. Tu vero valeas quam integerri-
 me! & si promissum gemellum videris, collaudato vitæ & mortis arbitrum; quod si au-
 tem non, sit Tibi hoc instar Cycnei. Iterum iterumque vale!

Ἐν ἄλλῃ τῇ παρὰ τῆς σάλα. α Ψ Ζ Γαμηλιῶνος α: ἰσαμένε.

(O)

ΠΟΛΛῶν μὲν καὶ ἄλλων ὄντων, ἃ τὴν
παντα χεῖρα περιλάλητον ἔκλει-
αν τῆ σοφωτάτη ἐν ἰσραηλιτι-
κοῖς βασιλεῦσι Σολομῶντος ἦ
πάνυ, εἰς μακρὰς αἰώνων διαδοχὰς ἀπαθα-
νατίζειν περιφανῶς ἀμιλλᾶται, ἢ μικρὸν εἰς
τῆτον κάκεινο ἔτι πεπόρισται σέμνωμα, μᾶλ-
λον δ' ἦν δ' ἐγὼ, τῶν λοιπῶν ἀπάντων, οἷς
μεγαλοπρεπεστάτων βασιλέων εὐδαιμονία
χαρακτηρίζεσθαι πέφυκεν, ὑψηλότερον ἔτῳ,
καὶ βασιλικώτερον, ὡς παρὰ καὶ ἐξηκριβωμένης ἀ-
πομνημονεύσεως ἐν ἱεραῖς τετυχηκέαι πτυ-
χαῖς. Ἔστι δ' ὁ Φημίτις, τὴν Φιλόκαλον ἐκεί-
νην βασίλισσαν, ἧς μηδ' ὁ τῶν βασιλέων
βασιλεὺς τὴν ἀξιάγαστον σπαρδὴν ἀπεισιώπη-
σε, φήμης πανταχῆ περιθεύσεως ὑπερβολαῖς
τεθυπῦιαν, μηδ' ἔχασαν ὅπως τῶν περιλαλα-
μένων τὸ μέγεθος ἀκοῶν κριτηρίῳ καὶ ἐμπι-
τεύσειται, τῷ τοι ἄρα ἐκ περάτων οἰκισμένης
ἄρασαν, παραγενέσθαι εἰς τὴν τῆ θρυλλημέ-
νη βασιλείῳ καθέδραν τε καὶ μητρόπολιν. Ἐν-
θα, τί μὲν ἀπὴν τῶν ἀκροθέτων ἐκείνων ὑ-
πέροτερον; τί δ' ἢ παρὴν τῶν ὀρωμένων αἰ-
καιότερον, τῶντε μήπω πρότερον εἰς θεῶν ἐ-
κείνη ἀπαντησάντων, πολλῶν γε καὶ δεῖ εἰς ἐννοι-

Quanquam complura alia
regia sunt decora, quibus
Salomon rex israelitico-
rum regum longe sapi-
entissimus per tantam seculorum
seriem nunquam non celebratus
fuit; attamen haud sane exiguum
decus illud quoque in hoc rege sem-
per existimatum fuit, quin imo om-
nibus illis characteribus, quibus
magnorum regum felicitas insi-
gniri consuevit, eo excelsius regia-
que majestate & gloria dignius,
ut & cum primis sacrarum litera-
rum monumentis consignatum
fuerit: Quod nempe Regina illa,
cujus laudabile studium ipse quo-
que Rex regum silentio haud præ-
terit, cum Salomonis fama, quæ
tunc temporis longe lateque per-
crebruerat, esset percussa, neque
vellet solis auribus acquiescere, sed
ipsis oculis coram intueri & con-
templari tanti Regis splendorem,
quantum per orbem sparsi de ipso
prædicabant rumores; quo circa
ab ipsis finibus terræ profecta est
Ierosolymam, regiam nempe illam
gloriosissimi regis sedem atque
metropolin. Quo postquam per-
venerat, ecquid non inveniebat
longe præstantius illis omnibus,
quæ antea jam audiverat? quæ ve-
ro non ita nova & permira spe-
ctabat, quæ nunquam antea con-
spectui ejus, nedum vero menti ob-
lata

A

lata

αν' ὧν δὴ τῆνικαῦτα βασιλικῶν πλεονεκ-
 τημάτων ὑπερφυῶς ἔτω τὰς τῆς Φιλοθεάμο-
 υ^ϑ ἀνάσσης, πρὸς ἀμύθητόν τινα θεῶν, ξε-
 ναγόντων αἰθήσεις, τό, τε Φιλοθεάμων τῆς
 διανοίας εἰς θαῦμα ἑαυτῶν ξυναρπαζόντων·
 καὶ ἐκπληξιν, πείσαι πεπεύμεθα, κόρον μὲν
 ποτ' ἐκείνων τῆ λαβεῖν ἀπειπαμένην ἐκείνην,
 μόνω δὲ τῷ θαύματι τῆς ξενίζεσης ἐκείνης
 θεῶς ὑπερεκπεπληγμένην, εὐεπηβόλως τὴν
 πολυύμνητον ἐκείνην, καὶ θαυμαστὴν ἐπαφεῖναι
 φωνὴν· ἄληθινὸς ὁ λόγος, ὃν ἤκαστα ἐν
 τῇ γῆ μᾶ, περὶ τῆ λόγος σα, καὶ περὶ τῆς
 φρονήσεώς σα, καὶ ἔκ ἐπίστευσα τοῖς λαλῶσι
 μοι, ἕως ἴσως παρεγεγόμενην, καὶ ἐωράκασιν οἱ
 ὀφθαλμοὶ μᾶ, καὶ ἰδὲ, ἔκ ἔστιν ἔδὲ τὸ ἡμισυ
 καθὼς ἀπήγγειλάν μοι, προσέθεικας ἀγα-
 θὰ πρὸς αὐτὰ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἀκοήν, ἣν ἤ-
 καστα ἐν τῇ γῆ μᾶ.

βαβαὶ τῶν ἀκασμάτων! πῶς δ' ἔχλι καὶ τῶν
 θεαμάτων! πάντων δὲ μᾶλλον τῶν βασιλι-
 κῶν κηρυγμάτων ἐκείνων! Ἡλίκην τοῖς μετὰ
 ταῦτα αἰῶσι παρέπεμψάντε, καὶ παραπέμψα-
 σιν εὐκλειαν! ἀλλ' αὐταὶ μὲν φωναὶ ὑπῆρ-
 ξαν βασιλίσσης ὡς μὲν ἀρχαιοπάτης, ὡς δὲ
 καὶ σοφωπάτης. ἔοικε δὲ ταύτας λόγους νῦν ἔχον
 οἰκειοποιεῖσθαι μᾶσα ἑλλάδος ἐκείνη ἢ ἀρχεσί-
 μολπος, εἰ δὲ γε δὴ δικαίως, εἴ γε καὶ μὴ, πράγμα-
 σι τοῖς ἐφεξῆς διευκρινιθησομένοις δηλωθήσε-
 ται. τὸ μὲν γὰρ ἐνεγκεῖν καὶ τὸν καθ' ἡμᾶς αἰῶνα
 βασιλέα, ἐν ᾧ ἔδ' ἀνοικείως πολλῶν μὲν τῶν
 πρὸ αὐτῆς, πολλῶν δὲ τῶν μετ' αὐτὸν αἰώνων
 κατακαυχῆσθαι, βασιλέα, φημί, ἔδ' ἦτοι

lata erant? Quum itaque in admira-
 tionem illorum ac stuporem ab-
 repta esset, non poterat quin sibi
 persuaderet, nequaquam se posse
 omnia illa sensibus suis satis perci-
 pere, ac ulla mentis facultate asse-
 qui, quare in illas præclarissimas
 voces erupit, dicens: *Verum est*
verbum illud, quod audiveram
in terra mea de rebus tuis ἔ
de sapientia tua, tamen non
credidi verbis illis, usque dum
venirem ἔ *viderint oculi mei,*
sed ecce non indicatum fuerat
mibi eius dimidium; superas sa-
pientia ἔ *bonitate famam illam*
quam audiveram.

O maxime insignem & in-
 credibilem regiam eminentiam
 omnibus sæculis admirandam, &
 regiis illis vocibus nunquam non
 prædicandam! Sed has ipsas
 Reginae tum antiquissimæ tum
 sapientissimæ voces, jam suas fa-
 cit prisca illa Græciæ musa, id
 quod num juste faciat nec ne?
 ex ipsa re penitus introspecta fa-
 cile patebit. Quod enim habeant
 nostra quoque sæcula Regem, de
 quo præ multis aliis sæculis tum
 antecedentibus tum secuturis sibi

gratu-

κλέος ἐστὶν ὅσον ἐπικιδναλαί ἡώς. τίς ἔτι
πόρρω πα τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκισμένης ἀπωκισ-
μένος, ὃς ἢ τὸ σὸν ἐκ ἠκασθεν ὄνομα, ἢ τὰ, ἐν
οἷς ἴτ' αὐτὸ πᾶσι, μέγχι καὶ αὐτῶν ἀντιπά-
λων ἀναμφισβήτητον ἐπιδεικνύεις, ἐκ ἐθαύ-
μασε καθορθώματα, ΦΡΙΔΕΡΙΚΕ, βασιλεῦ μέ-
γιστε, κράτιστε, καὶ ὁ μᾶλλον χάρις φερωνύμως
καλόμενος, εἰρηνικώτατε! ὡς δέ σε, ὦ βασι-
λεῦ! πρὸ πολλῶν ἤδη τοῖς τῶν πορρωτάτω βα-
σιλέων τε, καὶ ἐθνῶν ἀκοαῖς φῆμαι χερσαῖ-
αι, καὶ διαπόνιοι, χρυσοῖς οἰάτισι πανταχῆ
περιπλάμεναι πτέρυξιν, ἐξελάθησαν ἐμφυ-
χον βασιλείας ἰδέαν, ζῶν καὶ ἔμπανεν φρονή-
σεως ἀγαλμα, ἀρχεῖ ὡς λόγῳ πᾶσι τοῖς
βασιλικὰ προσηγήματα μιμήσασθαι βυλομέ-
νοις προκείμενον: Ἄρ' ἐστὶν ὄν, ἐν ἔτι σαθε-
ρᾷ λαμπρότητός τῆς σῆς μεσημβρίας, ἔτι
καμυύοντα οἱ καθ' ἡμᾶς αἰῶνες φέρειν ἀνέ-
ξονται, ὃς εἰς τὰς δολιχοσκίης πτέρυγας δι-
δύμων σκήπτρων τῶν σῶν ἐπισήσας τὸν νῦν,
τῆς οἰκοῖ ἴτων, τὴν πέριξ, τὴν πόρρω, τὴν
πορρωτάτω, ἀνεπισκίασον κατ' ἰδὼν ἐπέλα-
σιν, ἔτι ἀμφισπητήσιν περὶ ἴτα ὑποί-
σει, ἔτι σιωπήσιν, μηδὲ χαλκείῳ, ὀδῆ φα-
σι, θώρακι γεγωνῆσαι προθυμηθήσεται, ὅς'
ἄτλα ῥητοῖτ' ἀρρητοῖ τε, φαλοῖτ' ἀφατοῖτε, πε-
ρὶ Σε, βασιλέως μεγαλοπρεπέστα, ἔφθα-
νησι κρότοις ἐγκωμίων ἐκκωδωνίζοντες; τίς
γὰρ ἐν ἐλλάδι καὶ ἐτι πορρωτέρω ἀπῶν, καὶ ἀ-
κῶν τὰ περὶ Φριδερίκῃ βασιλέως διαβρυλ-
λέμενα, ἔ καὶ δίζειν ἀρχεται, εἰ γε Σολομῶν
ἐν βορυσσῖα ἀκμάζει; ἢ Φριδερίκος ἐν Ἰερυσσα-

gratulari & gloriari possunt, Re-
gem, inquam, cujus fama certe
quantum aurora dispergitur: Ec-
quis in loco tam inaccessio & a
nostro orbe ita remoto habitat,
qui vel TVVM non audiverit no-
men, vel illa, quibus id omnibus,
etiam ipsis hostibus manifestissime
ostendis, non admiratione exce-
perit præclara facta! FRIDERICE
REX maxime, potentissime, &
(quo Nomen TVVM refert) pa-
cificentissime! Quod autem jam
pridem o REX! fama illa, quæ au-
reis, ut dicitur, alis terras & maria
ubique transvolavit, prædicavit re-
motissimis Monarchis & gentibus
TE vivam quandam esse regis di-
gnitatis ideam, & Majestatis spi-
rantem imaginem, qui primige-
nii instar exemplaris sis principibus
omnibus, quibus curæ cordique
est, regios imitari characteres: Ec-
quis est hodie, qui de his dubitave-
rit? Quis vero est, quem ad tantam
splendidissimam luminis TVI me-
ridiem, ita conniventem nostra
habeant secula, postquam perspe-
xerit amplissimam illam ac felicis-
simam expansionem TVORVM
sceptrorum, quæ in subjectis æque
ac circumjacentibus, in remotis at-
que remotissimis regionibus & re-
bus cernitur, qui possit deinceps vel
non admirari, vel silentio præter-
mittere, & non potius altissima vo-
ce prædicare illa, quæ de TE, REGE
magnificentissimo, omnis ordinis
homines in cælum usque laudi-
bus extollunt. Ecquis in Græ-
cia vel ultra Græciam remotus,
ubi postquam audiverit, quæ de
FRIDERICO Rege fama & ora
omnium personant, non secum
disquirere cogatur, numquid Sa-
lomon in Borussia jam floret?
A 2 Num

λήμ βασιλεύει; Τίς δὲ παρῶν, καὶ ὄρων βασιλέα σε τηλικῶτον, δύναται ῥαδίως εὐρεῖν τὸν ὃ σέ τε καὶ τὰ σὰ παραβαλεῖ, ἐνθ' ὅσημέραι αὐτὸν σεαυτῷ πᾶς τις καθορᾷ ὑπερανίσταμενον; Τίν' αἱ βασιλικαὶ παλλάδαί τὰ τοσαῦτα μυσῶν, καὶ μυσοτρόφων σμήνη πόρρωθεν ποθεῖν τῆς ἄλπεις ὑπερεκπῶτῆνα συνεπίσαν; Τίν' ὁ Χρυσορρόας Νεῖλος ἄρτι τὰ πλεῖστα τῆς εὐρώπης περιελίμνασε κλίματα; Τίνας ὑφ' ἔτινος ἂν Μανδραγόρα καθεύδοντας, ἢ εἰς ἑκπληξίν ἐξεγείρασι βρετανικῶν τε, καὶ βαταβικῶν ἀμφιθεάτρων αἱ σάλπιγγες, ὅτε Φριδερίκῃ σοφωτάτῃ βασιλέως ἐξηχῶσι σεμνώματα; Τίνας ἢ θέλγυσιν ἠρακλέας ἐσπερίδων νήσων ὅσαι τοῖς Φριδερίκῃ, τῷ εὐδαιμονεστάτῃ βασιλέως, ἐξημερῶνται περιωλεόμεναι σόλοις;

Ἄλλ' αὐτὸς πλησιέστερ' γίνομαι, καὶ τέρπομαι ὄρων, καὶ ἀκῶν Βορυσσίαν, ἢ μὴν, ἀλλὰ καὶ Φλογρακροπόλεως Νομαρχίας ἀπάσας, ἀλλὰ καὶ τὴν κλεινὴν αὐτὴν Γερμανίαν, Φωνὴν ἀναλαβέσας λαμπρὰν, γαυριᾶν ἐπὶ σοὶ καὶ ταῖς τῶν πάποτε βασιλέων τῆς περιφανεστάτης ἐνεγκαμέναις, μεθ' ὅσης ἐρίζειν ὑπεροχικῆς σεμνοπρεπείας, τὸν εὐεργετικῶν τάλόν σε προβαλλομένας, τὸν Φιλοπάτορα, τὸν Φιλάδελφον, τὸν Φιλόμασον, τὸ μυσῶν ἐνρύφημα, καὶ πάλιν τὸν μετὰ τοσαύτης (ἢς πληθεῖς) συνέσεως, καὶ φρονήσεως, καὶ ἀκλονήτης εὐδαιμονίας ἀναφανέντα τῷ βίῳ, καὶ διαπρέπουσα. Εἰ δέ γε δ' ἐν τῷ νῦν καὶ αὐτὴ ἢ πορρωτάτω ἰλλὰς, βασιλίσσης Φωνῆς ἢ μὴν,

Num verò FRIDERICVS Ierosolymis regnat? quis vero coram circumspiciens tanti Regis insignia, potest facile reperire, cui TE comparet, ubi TEmet ipsum quotidie superantem unusquisque intuetur? Cujusnam verè regia sapientia tot Musarum choros, tot earum alumnos ut, e remotissimis regionibus concurrentes, Alpes ipsas transvolent effecit? Cujusnam tam summa fuit munificentia, quæ Nili instar aurum fluentis magnam partem Europæ inundavit? quosnam sub quovis Mandragora obtorpescentes non ad stuporem usque excitant Britannicorum & Batavorum amphitheatrorum linguæ & calami, dum FRIDERICI Regis sapientissimi Majestatem enarrant? Quosnam non alliciunt Hercules Hesperidum insularum, quæ FRIDERICI Regis felicissimi classibus frequentantur & excoluntur?

Enim vero jam propius accedens, lubens video & audio illustrem Borusiam, universas quæ sceptris TVIS parent Nomarchias, nec non ipsam inclytam Germaniam, voce elata gestire in TE, & cum illis, quæ antea summorum Regum genetrices fuere, provinciis jure contendere, TE repræsentantes suum Philopatorem, suum Philadelphum, TE musarum delictum atque protectorem, TE inquam, REX augustissime! qui tanta prudentia, sapientia & inconcussa hac felicitate eluxisti in his, quæ etiam decorasti seculis. Verum enim vero si jam ad tantum Regem ipsa quoque remotissima Græcia non solum vocibus,

sed etiam

ἀλλὰ καὶ εὐχὰς ἐκείνης ἰδίας ποιῆσθαι, πεφίλο-
τμήσαι, πρὸς βασιλέα σε παρρησιαζομένη
τῆλικῶτον, τί τῆτο καινόν; τί παράδοξον; μῶν
γὰρ τὸ τὰς δόξας ὑμῶν τῶν βασιλέων θαυ-
μάζειν, καὶ διηγείσθαι ἔμπᾶσι κοινόν, ὥσ-
περ καὶ τὸ ὄραν, ὥσπερ καὶ τὸ ἀκρίβειν; μῶν δὲ καὶ
τὸ ὑπὲρ βασιλέων ἐντυγχάνειν τῷ κρείττονι, ἢ
παρὰ πάντων ἀπαίρειν, ἀλλὰ καὶ ὀφείλειν;
εἶδὲ γε παρὰ πάντων ὀφείλειν, πῶς ἢ μάλ-
λον παρ' ἑλλάδ' ὀμύσης, ὡς ἄφυκτόν τι τῆτι
ἀπαίρηθῆσεται ὄφλημα; τίς γὰρ τῶν πεπαι-
δευμένων ἀπάντων ἐκεῖνο ἔκ οἶδεν; φημί δὲ,
τὸ, ἔχ' ἄνω τῆ Ἐνότι ἐκείνη βασιλίσση καὶ
ἐπάγγελματι οἰκείον ὑπάρχειν, ἐν ὅπως
παντοδαπὰ παντοδαπῶν κειμηλίων θεάμα-
τα, καὶ χρυσὸν ὀλκὰς βασιλέων τῷ τῆνικαῦτα
πολυχρυσότατῳ ἀφίκηται πρὸς κομισσασα,
ὥσπερ τῆ ἑλλάδι καὶ φύσει, καὶ εἶθι ἀνεκα-
θεν πεφυκέναι ὄφλημα, ἀλλὰ καὶ προθυμία,
δὸς δ' εἰπεῖν ὅτι καὶ τῆ χαρᾶ κρησικὸν ἰδιαι-
τάτον, τὸ βασιλέων γεραροῖς καθορθώμασι
τὰς ἑαυτῆς κατακαλλύνειν μύσας, καὶ τῆτων
τάυτας τοῖς μετὰ ταῦτα αἰῶσι παραπέμ-
πειν οἷα καὶ τῆτορας; εἰ δὲ γε τῆτο, παρὰ
Φερωνύμῳ πεπαιδευμένοις ἀνδράσι, τῶν
ἢ ὅλως ἐδέσποτε ἀμφισβητημένων καθωμο-
λόγηται, τίς ἂν μάλλον βασιλέων ἔδει τανῦν
τὰς ἑαυτῆς συστῆσαι τε, καὶ ἀφοσιώσασθαι
μύσας ἐκείνην τὴν μεσομήτορα; εἰ μὴ βασι-
λεῖ μεσοπάτορι, ἢ τὴν φήμην θαυμάζει, ἢ
τὴν δόξαν ἐκπλήττεται, ἢ τὸ κράτ' εὐδαμο-
νίζει, ὄντε σφόδρα εὐχεταί πεφυκέναι φιλέλλη-

sed etiam votis antiquissimæ illius
Reginæ usa fuerit, quid hac in re
peregrinum esse poterit? quid in-
solitum? Num enim non com-
mune est omnibus & semper si-
cuti facultas videndi & audiendi,
ita & vestram Regum admirandi
gloriam? Num vero non ab om-
nibus requiritur imo debetur, vota
pro Regibus ad supremum Nu-
men fundere? Id quod si ab om-
nibus exigitur, cur non potius ab
ipsa quoque Græcanica musa exi-
getur? Ecquis enim in orbe eru-
ditorum est qui illud nesciat, non
ita officium fuisse Reginæ ei Sa-
bææ, ut accederet ad omnium
Regum tunc ditissimum offerens
ei varios omnis generis cemelio-
rum thesauros; quemadmodum
Græciæ a pristinis jam seculis (ne-
scio qua præscriptione) semper hoc
fuisse officium proprium imo so-
lenne, Reges maximos laudare, eo-
rumque illustria facta dictave, æter-
nitatis memoriæ per suas musas
commendare? Jam vero si hoc
extra omnem dubitationis aleam
apud eruditos rerum censores sem-
per fuit positum, cuinam potius
debebat jam antiquissima illa mu-
sæ Mater consecrare atque
commendare suas musas, quam
indulgentissimo musarum Patri,
cujus gloriam admiratur, cuius
Majestatem veneratur, cuius im-
perium felicissimum prædicat, &
de cuius erga suas Musas indul-
gentia mirifice gloriatur. Concede
ita-

B

de ita-

να. Δὸς τοίνυν τῇ ἐλλάδι τὸ τῆς ἐλλάδος βασιλεῦ σοφώτατε! τὸ γὰρ ξυγχωρεῖσθαι παρὰ σοὶ τὸ ἴδιον ἐκάστῳ, καὶ ἤκαστε τῶτο ἢ ἐλλάς καὶ τεθαύμακον, ἀλλὰ καὶ τοῖς οἰκείοις δελφικοῖς ἐκείνοις αἰνύμασι συγκαταλεχθέντων εἶναι πεφιλοσίμηται βασιλικόν σύμβολον, ἵν' ἐμπρέπη τοῖς ἐπ' αὐτῶν ὡς ἐν ἀνθεσὶ ρόδον, ὡς ἐν χρώμασι πορφύρα, καὶ τοῖς ἀστράσιν ἡλίῳ.

Δὸς τοίνυν τῇ ἐλλάδι τὸ τῆς ἐλλάδος βασιλεῦ δικαιοτάτε! πῶς γὰρ ἀνεκτόν δέσποτα βασιλεῦ! πῶς δὲ δίκαιον; μόνην τὴν ἐλλάδα μῦσαν ἐκείνην, ἐκείνην τὴν ἀρχεσίμολπον, τὴν ἴσως καὶ ἀχαριν, τὴν ἴσως καὶ ἀφιλόκαλον, ἐκείνην μὴ ἀκροθῆναι, ἢ ἀκροθῆναι ποτὲ τὰ ἱερά σε ἄλση περιλαλήσασαν, ὣν ἐν ταῖς ἀμαράντοις δάφναισι, καὶ φοίνιξιν ἅπασαι μῦσαι, ἅπασαι χάριτες, καὶ σεμναὶ σειρήνες πανταχόθεν συλλεχθεῖσαι, αἱ μὲν σε τῆς σοφίας σεφάνως συμπλέκασιν, αἱ δὲ τὰς τῆς μεγαλοπρεπείας φήμας πανηγυρίζουσιν, ἄλλαι τροπαίων καὶ θριάμβων τὰ ἐπινίκια εὐορτάζουσιν, ἐκείναι δ' αὖσηκῶν, οἷς αὖται μῦσαι, καὶ μυσῶν ἐνοικήσασιν ἔκγονα, τῆς μὲν ἀνεγείρουσι, τῆς δὲ καὶ ἐξεργιάζουσι. Καὶ πᾶσαι ζύμπασι τῆς τοῖς ἀνεξάντητον σε τοῖς κραταιοῖς σκήπτροις τὴν εὐδαιμονίαν προαῤῥαβωνίζουσαι, ἤρξαντο ἤδη, ἀλλ' ἰδὲ ἤρξαντο γαληνοτάτες, καὶ τῶντι μονογενῆς ἐν βασιλικῶν ἡγεμόσι, φοίνικῳ μετ' ὅσης καταθυμῆς ἀμύλλης πομπαγωγεῖν τὰ ἐπιθαλάμια. μῶν δὲ δίκαιον ἐν τῷ πολυφώνῳ τῷ καιρῷ μόνην σιγαῖν τὴν ἐλλάδα μῦσαν; τῆς τῆς χορῆ τῶν λοιπῶν ἀποκλεί-

de itaque Græciæ quod suum est officium, o REX sapientissime! quod enim apud TE, REX, clementer conceditur SVVM CVI-QUE, id id dudum jam percepit Græcia, & contendit adscribendum esse antiquis illis symbolis Regum & sapientum suorum, ut excellat inter illa veluti rosa inter flores, purpura inter colores, ipseque sol inter sidera.

Concede itaque Græciæ quod suum est officium, o REX justissime! Nonne hoc poterat videri iniqum, neque ferendum, solam musam Græcam, antiquissimam illam, & forte nec injucundam, hanc, inquam, solam flere, neque audiri canentem regias TVAS virtutes in hoc florentissimo Helicone, ubi universæ musæ congregatæ, aliæ sapientiæ TVÆ coronas connectunt, aliæ ad admirandam tantam Regiam Majestatem, omnes exteros convocant, hæ vero tropæa & triumphos enarrant, illæ demum templa, quibus ipsæ musæ, musarumque progenies inhabitent, alia magnifice exstruunt, alia vero initiantur. Et quoniam universis nihil aliud hisce mutuis contentionibus intenditur, quam ut inexhaustam confirmet potentissimis TVIS sceptris felicitatem, ideo jam cœperunt certatim celebrare splendidissima epithalamia serenissimi illius, & omnino unicus instar Phœnicis quoscunque inter Principes Regii Principis. Poteratne igitur sola Græca Musa a choro Musarum ita plaudentium & congratulantium abesse? Profecto id fo-

ret ma-

παλαι; ἀλλ' ἐν ἀνφασὶ ζυγγωρήσειν ἴσ'ε δι-
κας, ὃ δὴ λέγεται, δικαιότερον βασιλέως σύμ-
βολον, ὅπερ αἰεὶ ζυγγωρητέον εἶναι νομοθετεῖ
Τὸ ἴδιον ἐκάστῳ.

Ὡς τῆ παγχρύσας τέτῃ, καὶ τῶν πυθαγορεί-
ων ἐκείνων, οἷα βασιλικωτέρας, ἔτω δὴ καὶ σο-
φωτέρας συμβόλας, ἔπερ ὁ λόγος τέως ἐπι-
μνηθεῖς, μέμνηται καὶ ἑαυτὸν εἰς αὐτὴν ἤδη ἀ-
φικώμενον τὴν βαλβίδα τῆς λόγῃ. ἔτ' καὶ γὰρ
αὐτὸ ἐκείνο ἐστὶ τὸ πολυθρύλλητον, περιβοή-
τερον ἐπὶ σοφίᾳ φριδερίκῃ βασιλέως, σύμβολον,
καθ' ὃ βασιλεὺς φριδερίκος παγχρύσεαοὶ
καθιστᾷ τὰ βασίλεια, καὶ περὶ ὃ ἡ πᾶσα ἡμῖν
τῆς λόγῃ παρασκευὴ ἐφεξῆς καταβληθήσε-
ται; Κατὰ εὐληθήσεται δὲ, τήμερον μὲν ὅσον
εἶοντε λακωνικώτατα. μετ' ἔτι πολὺ δὲ, ἢν θε-
ὸς ἐπινέουσι, πληρέστερον ἴσως καὶ ποικιλότερον,
καθάπερ τὸ ἔτι περὶ ἃ ἡμῖν ὁ λόγος ἐπ' ἀπαι-
τεῖ μέγεθος. ἀλλὰ νῦν καὶ αὐτοῖς τοῖς τῶν
χρυσῶν ἀνακτόρων πρῶτε μινίσμασι, φέρε μιν
κρῶν ἐμφιλοχωρήσωμεν!

ret maxime iniustum, vel ipso re-
gio iudice symbolo, id quod sem-
per iustissime docet conceden-
dum esse SVVM CUIQVE.

O aureum & pythagoricorum
effatis longe excellentius regium
symbolum! quod ubi demum in
mentem venerit, statim animad-
vertitur, perventum iam esse ad
ipsam orationis metam, Id, id e-
nim est celebratissimum illud Re-
gis FRIDERICI sapientia eminent-
tis symbolum, e cuius norma
REX FRIDERICVS aurea regna
condit, circa quod tota nostra o-
ratio deinceps versabitur; Versa-
bitur vero, hodie quidem, quan-
tum fieri potest Laconicè, pro-
pediem autem, si DEVS annuerit,
forte fusius atque limatius, uti
amplitudo rei, de quâ fari propo-
suimus, omnino exigit. At iam
agedum vel ipsum atriūm aurei
Regni ingrediamur!

Admira;

Aστήρ ἐστὶν ἐν ἔρανω, καὶ ἀστέρων διασημότεα. Πλανήτης, καὶ πλανητῶν ὁ ἀκρότατος. Κρόνον τῆτον ἢ ἀρχαιοῦτος ἐκάλεσε, τὸν μακρὸν, ὡς οἶμαι, ὃν περιελάμενος συναελίττει χρόνον, οἷα ἔθ' αὐτῇ, παραδῆσασα. Ὁ πῶσποτε τῆτ' ἔχει, ἐκείνοτανῶν ἀναμφιλέκτως ἔχει: ἕξ χιλιάδας κύκλων κατ' ἔρανὸν περιφερόμενον μετρησάμενος τὸν ἥλιον, καὶ διαλελεῖν ἐν ἅπασιν ἐκείνοις τὸν κρονικὸν πλανήτην, ἀυγάζοντα μὲν τὴν κατ' αὐτὸν σφαῖραν, καὶ τοῖς ὑποσελήνην τηλεφανεῖς τὰς ἐμφάσεις δαψιλευόμενον, ἔπω μέντοι, ἔπω! ἢ ἑαυτὸν ὅπερ ἴω ὄντι ἐτύγχανεν ἄν, ἢ τὴν ἡνπερ ἄρτι, τοῖς συστοιχῆσι παραβαλλόμενος, ἐξηκέναι κατ' ἀλαμβάνεται πανάυγειαν ἀποκαλύψαντα, διὰ πάντων ἐκείνων ἡμῖν παραδεδοσθαι.

Ἄλλ' ἠλίκον ὁ ἀερίως παρικπεύσας αἰὼν, πολλοῖς μὲν καὶ ἄλλοις ἀστροθεάμασι, πάντων δὲ μάλιστα τοῖς περὶ τὸν παράδοξον τῆτον πλανήτην, πολλῶν μὲν τῶν πρὸ αὐτῆς, πολλῶν δ' ἴσως καὶ τῶν μετ' αὐτὸν αἰώνων ὑπερανέσηκέναι κατακαυχήσειαι! κατὰ ἔτον καὶ γὰρ ἡδη τὸ μεσαίτατον ἑαυτῆ κέντρον παραμείψαντα, ἀετιφανὲς ἀπ' ἔρανώων ἀψίδων θεάμα, τὸ περίγειον κατ' ἀλαμβεῖ ἐνδιαίτημα, τὸ δ' ἄρ' ἦν ὁ διὰ τοσάτων αἰώνων μὴ μόνον μόνος, καὶ αὐτὸς δὴ ἔτε ἀδοροφόρητος, ἀλλ' ἔδ' ἔτω κατ' ἀκόσμητον, μήτε μὴν ἔτω, οἷα λανῶν, τῶν

Admirabilis stellarum omnium ut et Planetarum supremus semper fuit creditus ille, quem antiquitas appellavit Saturnum, veluti dixisset annorum Saturnum. Volebat enim illa abstrusiori hac, suo promore, appellatione designare longissimum intervallum temporum, quod suo circulo Saturnus convolvit. Utut hoc se habeat, illud jam certissimum est, insignem hunc planetam per sex fere millia annorum, apparere quidem illustrantem suam sphaeram, neque non admiranda spectacula in sublunari mundo abunde exhibentem: Attamen per omnia illa secula orbi terrarum haud revellavisse, vel id quod vere erat, vel singularem excellentiam quam ad comparationem omnium reliquorum astrorum jam habere deprehenditur.

Verum enim vero quam longe gloriosius praeter longissimis illis antecedentibus, & forte praeter multis secuturis seculis, illuxit nostrum illud proxime praeterlapsum seculum! utpote in quo, vix medium suum centrum praetergresso, praeter alia quae antea jam terricolis apparuere phaenomena, plane per mirum illud atque stupendum sese manifestavit phaenomenon. Planeta inquam jam laudatus, qui per tot secula nec ullo comite stipatus, neque tam mirabili facie praeditus & conspiciebatur & existimabatur, hic idem tunc cum au-

rea sua

Ὑφαυτὸν καθυπέβηρθη ἡ ὀρώμενη ἡ πιστευ-
 ὀμενη κρόνη, ἕτθη αὐτὸς τηλικαῦτα παγ-
 χροῦσα τὰ ἑαυτῆ ὑπεμφανίζων βασιλεια, ἀ-
 φνω ὑψιφανῆ ἀστὲρι δορυφορέμενη ἑξυμ-
 πομπεύει. αὐτίκα ἐπιστρόγυλος ὁ αὐτὸς προ-
 σαναδείκνυται. ἔ πολὺ γὰρ ἐν μέσῳ, ἡ ἀνα-
 φανδὸν ἤδη βασιλέα ἑαυτὸν πλανητῶν ἀνα-
 γορεύων ἀπάντων, λαμπρὸς λαμπρῶς δυσὶν
 ἐκτεταμένοις βραχίσι γὰρ ὑποσεληναίῳ ἀμ-
 φιθεάτρῳ ἐνεμφανίζεται, σελασφοροτέρας
 εἰπέροισι γὰρ μαρμαρυγὰς ἡμῖν κατακρυπ-
 τῶν, μεγέθειτε, ἡ λαμπρότητι αὐτὸς ἑαυτῶν,
 ἡ πᾶσι μικρῶ δὲν τοῖς ὑφαυτὸν ἀπαράβλη-
 τῶ. Τῆ τῆμῖν ὁ ἕρανὸς ὀψιφανὲς θέαμα
 καιροῖς ἰδιοῖς ταμειουσάμενη ἀπεκάλυψεν.

Ἐδ' ἀρατις ἡ τὸ ἕτθη καθ' ὃ πλανήτης ἕ-
 ράνη πρὸς τοῖς ἄλλοις ἔτι ἡ διδύμης ἐκτείν-
 νει βραχίονας, σαφέστερον ἐκμαθεῖν ἐφίσταται,
 ἐκεῖνο ἰδῶ σαφῶς, ἀκριβῶς, ἡ ἀποπεφασ-
 μένως χρηματίσαι καθ' ὃ βασιλικῆ ἕρης ἀ-
 κρόπολις φριδερίκῃ βασιλέως μεγάλῃ, εἰς τῆ
 διδύμων σκήπτρων ἤδη προοριζέντη καθ-
 τάχουσιν, γενεθλιακὰ ἐπανηγύρισεν ἑορτάσ-
 ματα. βασιλῆ τῆ βασιλικῆς ταύτης εἰκόνθη
 ὦ βασιλεῦ! φεῦ τῆ διατάυτης χρησηγορε-
 μένης δαιμονίας δόξηςτε ἡ λαμπρότητῆ!
 δι ἡν βασιλεῖ φριδερίκῳ τὰ βασιλεια σύμβο-
 λα εἰονεῖ ἐπισφραγιζέντα προανηγόρευται.
 ἢν οἱ μετὰ φριδερίκον διαδεξόμενοι, βασιλεῖ
 φριδερίκῳ πρώτῳ μετὰ τὸν πρώτῳ ἀρχηγέτη
 ἀντοφειλήσασσι. Καὶ δι ἡν ἄρτι οἱ ἕ βασιλέωσ φριδερίκῃ προπάτορες ὡσπερ ἐξ ἀναβιώσεως,
 νεαγαῖς φαιδρῶσιν ἐναγλαϊθόμενοι ἑξυδοξάζονται, ἀλλ' ἡ δ' ἔστιν ὅτε μὴ ἡ συνδοξαθήσονται.

rea sua regna cæpisset patefacere
 nostro Geocosmo, primum no-
 vissimo illo suo Comite stipatus in-
 cessit, statim figura plane rotunda
 sese adspectui obtulit, denique
 veluti manifestè jam sese Regem
 reliquorum Planetarum declara-
 ret, longe mirabiliorem in mo-
 dum iste cosmotheoris fuit mani-
 festatus, nempe cum duobus illis
 extensis brachiis, cum splendore
 & efficacia mirifice amœniori, &
 amplitudine sui orbis longe om-
 nes reliquos superante. Istud est
 novissimum Phænomenon quod
 ipsi cæli hisce temporibus revelare
 destinarunt.

Quod si vero quispiam averet
 annum quoque distincte scire quo
 hic cælestis Planeta bina illa exten-
 derit brachia, atque tam mirabili
 facie sese conspiciendum præbue-
 rit, scito eundem exacte esse an-
 num quò arx Regiomontana Na-
 talem celebravit FRIDERICI
 maximi, quem & gemina olim
 jam expectabant sceptrâ. O stu-
 pendum futuræ Regiæ Majestatis
 cæleste symbolon atque simula-
 crum! O maxime admirandam
 Tuam o Rex gloriam & auream
 felicitatem, quæ per hoc præfigu-
 rabatur atque portendebatur. Fe-
 licitatem, inquam, & regiam Ma-
 jestatem, quam non tantum om-
 nes Regem FRIDERICVM ex-
 cepturi Reges FRIDERICO
 primo post Deum auctori atque
 statori acceptam ferrent, sed etiam
 Regii majores novissimo hoc
 splendore veluti in vitam hanc
 revocati nunquam non collustra-
 buntur.

C

Ταῦτα

ταῦτα δὲ ὡς περὶ χρυσείας Ἰησοῦς παρὰ
 παπῶας σειράς διαλεγόμενος, ἠκισ' ἀγνώ-
 εῖν οἶομαι παλίνδοξε βασιλεῦ! ὑπάρχειν μη-
 δένα ἕτως ἡλίθιον, ὅς γε τὴν ἀνωτάτω τῶν σῶν
 προγόνων λαμπρότητα, ὡσπερ ἐδὲ τὴν προτέ-
 ρα ἔβρανία πλανήτε Φαιδρότητα, ἢ ὄψει ἐκ
 ἐξεπλάγη, ἢ ἀκοῇ ἐκ ἐθαύμασεν· ἐνάυλοις
 εἰσέτι Ἰαῖς Φωναῖς ὑψηχεῖς Φῆμαι τὴν ἐκείνων
 περιάδασιν ἔκλειαν. ἔτι καὶ νῦν τὰς ἐκείνων
 Σεφάνης ἢ Φλογερακροπόλις, ἢ παρθενόπολις,
 σεμνύεται περιπλέκασα. Τερέπεται βορυσ-
 σία συνοσμένη ἐν Ἰσίτῃ καὶ οἷα ἐμελλε Ἰανῦν εἰ-
 ναι, εἰμὴ Ἰάυτην Φλογερακροπόλεως ἀετός ὑ-
 πόλας εἰαυτῆ προφθάσας ἀνελάμβανε πτέρυ-
 γας. λαμπρὸς ἔτι τὰς ἀνδριάντας τῆ Φλογερα-
 κροπόλεως ἀχιλλέων ἢ Γερμανία εἰκότως ἀνίστη-
 σι. Βρεταννικός τε καὶ βασιλικὸς ἔπω λήγει κάλα-
 μος χρυσοῖς ἐλχαράτων δέρας Ἰαῖ ἐκείνων, πολ-
 λῶ τ' ἀργοναυτικῶν ἡρώων ἐπιφανέστερα κα-
 τὰ θάλασσαν. Ἰσπανῶν ἔθνη τὰς Φλογερα-
 κροπόλεως ἰάσονας, ὡς παρόντας ἔτι καὶ ὄρω-
 μένης πεφρίκασιν. ἀνθῆσιν ἔτι ἐν πανωνίας
 πεδίοις οἱ ἐκείνων Φοίνικες. Χλοηκομῶσιν αἰ-
 τῶν Ἰροπαιοφόροι δάφνηαι ἐν σαρματίας ἐ-
 δάφεσι. Κλίμακα καὶ ἔθνη βόρειά τε καὶ ὑπερβό-
 ρεια, ἐπιταῖς ἐκείνων νίκαις ἔτι θαυματίζον-
 ται, ἐθ' ὑπερεκπλήττονται. Ἐκ πλήττονται ὅσας
 διὰ πεζικῶν, ὑπερεκπλήττονται αἱ δὲ ἰππικῶν
 τ' πρὸς ἐκεῖνα συμβολῶν ἀνήσαντε. Ἄυταν-
 θεοὶ πόλεις, αἰτῶνδροι χῶραι, ἐπαρχικῶν πο-
 λυανθρωπότατοι, τοῖς ἐκείνων πανθρυλλήτοις θριάμβοις ἔτι περιβομβῶνται, ἀλλ' ἐδ' ἐπερι-
 βομβηθήσονται. Τίς γὰρ καὶ σιγήσει αἰῶν τὰ κατὰ Φριδερίκον ἐκείνον ἐελίελλον τὸν μέγαν,
 ἢ τὸ

Etenim quum hæc de Tuis
 Majoribus dico, minime ignora-
 re me puto, REX Augustissime!
 esse neminem ita væcordem &
 stupidum, prout splendorem quo
 antea apparebat insignis ille pla-
 neta, ita & eorum illustrem glo-
 riam, qui vel auditu percipiens
 non sit admiratus, vel coram
 adspiciens non fuerit obstupefa-
 ctus. Quid quod recentissimis
 hodiernum præconiis fama, qua-
 si buccina, eorundem resonat glo-
 riam. Brandenburgicæ, cæteræ-
 que subjacentes Provinciæ, hodie-
 num gestunt in connectendis vi-
 tricibus illorum coronis. Borus-
 sia mirificè lætatur animadver-
 tens qualem oporteret ipsam quo-
 que jam existere, nisi antea Bran-
 denburgica Aquila sub umbram
 alarum suarum eam recepisset.
 Germania adhuc Achilibus suis sta-
 tuas meritissimas erigit. Britan-
 nicus & Batavus nondum cessat
 calamus consecrare æternæ me-
 moriæ illorum acta, longe cele-
 briora illis Argonauticis. Hispa-
 ni tanquam a præsentē adhuc
 Brandenburgico illo Iasone horro-
 re corripuntur. In Pannoniæ
 campis, florent adhuc eorum tri-
 umphi. In terris Sarmatiæ, vi-
 gent adhuc eorum tropæa. Bo-
 realia, & si quæ ultra sunt clima-
 ta & gentes adhuc stupent, neque
 non formidant Equestres & Pe-
 destres eorum victorias. Urbes
 & Provinciæ populosissimæ ad-
 huc eorum triumphos recensent,
 nec unquam non recensēbunt.
 Quodnam enim seculum silentio
 præterire poterit, nec prædicabit

ἔ τὸ ἔχαλον ἐγκαλλώπισμα ὅτι βασιλέως,
 ἀλλὰ καὶ τηλικύτης, γονεύς, ἄρτι τοῖς ἀπάντων
 ἀποσεμνύνεται τόμασι; Τίς ποθ' ὡς ἐκείνον
 τῆ τῶν Τροπαίων Φήμη, βορρᾶν αὐτὸν καὶ νότον
 εἰς ἐκπληξιν ἐξάνεστησεν; ἀλλ' εὐγε! ὅτι εἰδ'-
 ἔδει μὴ καὶ ὀμηρικὴν καλλιόπην τηλικύτω. ἤρα-
 κλείπροαναφοιβάσαι τὰς τεπληγείας:

» τῶ δ' ἔπω τις ὅμοιος ἐπιχθόνιος γέ-
 νει' ἀνήρ

», Κοσμησάι ἵππους Τε, καὶ ἀνέρας ἵππο-
 κορυσάας.

Περιφανῆ μὲν εἶναι τῶν ἰαύλων, ὅσατε παρὰ τῶν
 ταῦτα ἢ ὑπὲρ ταῦτα μετὰ τῆς ἴσης δόξης, εἰβλοῖ
 καὶ ἰστορίαι περὶ ἐκείνων κηρύττουσιν. ἀλλ' ὅσον,
 ἀλλ' ἠλίκον αὐτὸς ὦ βασιλεῦ! δυνάμεώς τε καὶ
 δόξης τῆς τοῖς προσεθηκέναι πεφιλοῖμην, ἴ-
 σασιν οἱ ὀρῶντες τὰ σὰ, ἴσασιν οἱ ἀκρόντες.
 ἴσασιν οἱ τὸν αὐτόνσε Φλογερακροπόλεως ἐκ-
 λογάδα σκηπτῆρον κηρύττοντες, καὶ τὸν αὐ-
 τόνσε Βορυσσίας αὐτοκράτορα σκηπτῆρον Γε-
 ραίροντες. Ἐμοὶ δ' ἐπεὶ εὐθύς ἀρχομένῳ ἔ λό-
 γος, ἐν ἔτω παγκάλῳ εἰκόνι προ βέβληται-
 ονὲ ἀστρογραφεῖσθαι τὴν τῆς σῆς βασιλείας
 πανάουγειαν, μᾶλλον δ' ἐπεὶ τοιαύτην καὶ ἔτως
 ἀμίμητον, ἃ Τε εἰδ' ἀπελλᾶς, εἰ δὲ ζεύξιδος,
 ἀλλ' ἀρχιτέκτονος ὑπὸ παλάμης ἀγαλμα-
 Τεργηθεῖσαν σε τὴν εἰκόνα ἐναθρεῖν ὁμολο-
 γῶ, ἔχομαι ἐτι τῆς θαυμαστῆς εἰκόνος, ἐτι εἰς
 ἔρανόν ἀτενίζω, καὶ εἰδ' ἀνέχομαι μὴ καὶ τὸν ἐ-
 κείσε χαρακτηριστῆρα τῶ λόγῳ ἀπομιμᾶμεν,
 ἀπλῶς καὶ δικαίως διῆχθαι εἰσαῖσαι, ἔτως ἐαυ-
 τῆς διενεγκεῖν Φλογερακρόπολιν, Φριδερίκην

res gestas Herois illius FRIDE-
 RICHI WILHELMI Magni, cu-
 jus summum hoc est, critque de-
 cus, quod Regis, & quidem tan-
 ti, parens ore jam omnium cele-
 bretur? Ecquis ita uti ille victo-
 riarum & triumphorum suorum
 fama, & Austrum & Boream stu-
 pore affecit? num quid ergo non
 debebat Homericæ quoque Musæ
 sic tanti Hercules Coronas atque
 laudes præcantare:

*Cui nemo mortalium in terris
 unquam par fuit
 In regendis equitibus, virisque
 bellicosus.*

Magnifica profecto, & valde qui-
 dem magnifica hæc quoque sunt,
 & quæcunque alia pari cum lau-
 de volumina Historicorum de illis
 semper recensent. Verum enim-
 vero quantum & potentia & glo-
 riæ ipse o REX! Hisce addideris,
 norunt qui Tua audiunt, norunt
 qui Tua adspiciunt. Norunt in-
 quam quicumque TE Electum
 Brandenburgicum Sceptiferum
 prædicant, & qui eundem TE
 Monarcham Borussiae sceptri-
 ferum venerantur. Ipse autem,
 quia statim ab initio mihi propo-
 situm fuit, in splendidissima illa
 imagine delineare imperii TVI
 splendorem, atque Majestatem,
 imo (ut quod verius est dicam)
 quia ita inimitabilem, non Apellis
 neque Zeuxidis, sed a dextra Ar-
 chitectonis hujus universi erectam
 Tuam imaginem cerno; Qua
 propter propositum meum pro-
 sequor, eo magis cælum circum-
 spicio, neque possum non cælitus
 Characterem illum deducere, &
 palam jam asserere, tantum nunc
 a se differre domum Brandenbur-
 gicam

Βασιλέως ἐκλάμψαντος, οἷα κ' σφαῖρα ἐ-
ράνι, ἀκροτάτη πλανήτης νεοφανῆς ἐναυ-
γάσαντος:

„ὦ σφόδρα τῷ θεῷ πεφιλημένε! ἔ προ-
μαχίρει

„Στοιχεῖα, στοιχείων θ' ἠνίοχος κρατεράναξ.
ἔτι γὰρ κατὰ Θεοδοσίον τὸν μέγαν κλαυδιανῆ
ἦσε μῦσα. ἐξέσω δὴ ἀντὶ δῶ, ὅποια δη-
ποῦν, κ' τῆ ἡμετέρα, ἔλωσίπως γὰρ κατὰ
Φριδερίκον τὸν μέγαν:

„ὦ σφόδρα ἔρανόθεν γεγερασμένε! ἔ
χορὸς ἀστρῶν

„ὦ πλανῆται, σιῆπτρα σέμματε δω-
ροφορέντων.

Τίς γὰρ ἔχ' ὄρα ἔρανον αὐτὸν τηλικαῦτα βα-
σιλεῖ, ὃν γεραίρομεν, τὰ εὐάγγελα ἱερογλυ-
φικά αἰσιόμενον; τίς ἐτέθηπεν ἄπερ μα-
κροίοιμεθ' ἡμᾶς αἰῶνες θαυμάσσοι; τίς ἐκ
ἀκεί βασιλικῆ λῦων τὰυτὰ διαθρυλλῶν-
τος, κ' θρυλλόμενος μᾶλλον ἢ ὃν διοκλέες Τι-
νὸς εἰβάλει δὲ δεινοκράτης ἀπρακτῆ ἐπαγ-
γελία, ἀνήνυτον κλεξάνδρου ὑπέστησεν ἄταλμα.
οὐκ ἐθαύμασας σύ ὦ ὄρη τὸ προπολλῆ
μὲν βασιλεῖα τὸν σὸν προσμένον ὀνόματι, νῦν
δὲ κ' φερωθυμῆμενον πράγματι; ὦ πόλις ὄ-
ρη ἐπάνθ κειμένη βασιλικῆ; ἐκ ἐθαύμα-
σας, Φημί, σύ ὦ βασιλεῖς ὄρης ἀκρόπολις!
ὅτε ἐπικολοφῶν τῆσ' ἀστροπλόκῳ ἐθεάσω
σεφάνῳ τὸν ἔρανον σέφοντα τὸν ἐνσοὶ σεφα-
νόμενον, κ' ὃν ἐνσοὶ πάλα, γικτόμενον, αὐτὸς
πάλιν ὁ ἔρανος βασιλεῖα σὸν διὰ παραδόξῃ
πλανήτη προανηγόρευσε; Φῆυ! Φῆυ τῆς βα-
σιλικῆς γαύτης μεγαλοπρεπέας κ' δόξης, κ'

gicam postquam Rex FRIDE-
RICVS illuxit, quantum caelestis
illa sphaera, postquam Rex plane-
tarum nova & permira forma in
illa apparuit.

*O nimium dilecte DEO, cui
fundit ab antris*

*Aeolus armatas hyemes, cui
militat aether.*

Sic de Theodosio Magno Musa
Claudiani cecinit. Liceat ergo &
nostrae, qualicunque, sic de FRI-
DERICO Magno:

*O nimium calis REX ornatis-
sime! Te astra,*

*En! Diademate condecorant
sceptraeque Planetae.*

Ecquis enim non cernit, quae &
quanta auspiciatissima insignia Re-
gi nostro caelum ipsum exhibue-
rit? Quis non admiratur, quae
longissima post nos secula admi-
rabuntur? Quis demum non
audit vel Regium illum Athonem
haec resonantem? Athonem in-
quam, qui longe jam est famo-
sior illo, quem Dioclis vel Di-
nocratis irrita promissa statuum
Alexandri M. exculpebant.

Non admiratus es tu, o Mons
qui tuo nomine dudum Regem
tuum exspectabas, quive jam re-
apse tuomet nomini respondes?
O Urbs supra montem Regium
fita! Nonne, inquam, admirata
es & tu o Arx Regiomontana?
quando es contemplata ipsos cae-
los redimientes illum, qui in tuo
vertice redimibatur, quemve an-
tea in temet natum, iidem caeli
Regem tuum per mirabilem illum
Planetam praenunciarunt. O pla-
ne eximium & incomparabilem

Regiae

ἡ παραβλήτης λαμπρότης! ἡλικία τὰ τῶν
 τῆς παράσημα! οἷα τὰ σύμβολα! καὶ τὰ οἰωνί-
 σματα, καὶ προοιωνίσματα! ἀλλὰ καὶ τὰ δι' ἐκεί-
 νων μὲν ἕτως ἐκφάνθη χρησιμηγορούμενα, διὰ
 δὲ προεικονιζομένην βασιλείωσ τρανώτερον, καὶ
 περιφανέστερον εἰς τὰ τῆς σφῶν ἀποβάσεως ἀ-
 ποπερατούμενα!

ἄλλοις μὲν γὰρ τῆ βασιλείων τιμωμένοις, ἢ
 καὶ ἀναγορευομένοις, ἀλλὰ τὰ οἰωνίσματα ἢ
 ῥητόρων γλώσσα, ἢ ζωγράφων καὶ ὑλογύ-
 φων ἀνδρῶν χεῖρ προεπαγγέλλεται, Φριδερίκον
 δὲ καὶ τιμωμένον, πλανήτης ἀκρότατος ὑποδέ-
 χεται. Καὶ πατροπαππῶας ἀξίας ἄρτι τὸ
 σκῆπτρον διαδεχόμενον, πλανήτης ἄλλαξε πα-
 ραπέμπει σιλπνότητος. καὶ βασιλείας τῆως
 αὐτῆς τὰ σκῆπτρα παραλαμβάνοντα, ἀστερό-
 πλοκος ἀναδῆ τέφαντος. Πῶς καὶ πόθεν ἕτω;
 ὅτι ἀμέλει καλῶτε θεῖον, καλῶτε βασιλικὸν
 ἀκριβοδίκαιον, χεῖρα φασὶν αἰεὶ ἀποδίδοσθαι
 τὸ ἴδιον ἐκάστῳ.

Πῶς γὰρ ἐκ ἔμελλεν, ὁ ἕρανός, καὶ τέψαι,
 καὶ εἰκόνισαι βασιλεία, ἢ μηδὲν τῆ καλορθωμά-
 των εἴρα ἢ προσῶρα, ὅπερ μὴ ἢ γραφῆς τῆς
 ἐνσελίσιν αἰώνων ἐπάξιον. Ποῖα γὰρ εἶδει βα-
 σιλικῆς ἀρετῆς ὠ βασιλεῦ! ἢ κεκόσμησαι;
 μάλλον δ' αὐτὸς ἐκ ἐκόσμησας; ποῖον δὲ μό-
 ριον τῆς τῆ προγόνων δόξης ἐκ ἕτως ἐπήυξη-
 σας, ὡς ἄδ' οἱ γεννάδα πολ' ἐκείνοι ξύμπαν-
 τες; καί μοι ξυγίνωσκέτωσαν, ἕς χρόνον
 μὲν καὶ φύσις προτέταχεν, ὑπεροχὴ δὲ σοι καὶ
 δόξα, ὑποτέταχε μὲν, ἀλλ' ἐκ ἀνευ καὶ αὐτῆς
 τῆς ἐκαίνων ὑπεροχῆς, εἶγε περὶ βασιλείωσ τῆς

Regiæ Majestatis splendorem! cu-
 jus tam insolita fuerunt insignia,
 tam permira indicia, tamque stu-
 penda portenta & auguria! nec
 non quæ multo illustriora, atque
 mirabilia patefacta sunt, post-
 quam in ipso Rege hisce præfigu-
 rato evidentissime fuere expleta
 atque perfecta.

Aliis namque Regum tum nā-
 scentibus, tum coronandis, alia
 auspicia ipsis vel oratorum facun-
 dia, vel sculptorum architecto-
 numve ingeniosa industria polli-
 centur; FRIDERICVM autem
 Regem, & natum, stella altissima
 excipit, & PATERNAE dignitatis
 Sceptrum suscipientem, amænis-
 sima stella Halam comitatur,
 ipsum denique Regium sceptrum
 amplectentem, fiderea ipsum Co-
 rona cæli redimiunt. Cur ita?
 Quia nimirum & divino & regio
 jure semper debetur SVVM CVI-
 QVE.

Quomodo enim non debe-
 bat cælum & præfigurare, & co-
 ronare Regem, cujus actuum nul-
 lum videbat vel prævidebat, qui
 non sit dignus ut æternæ memo-
 riæ consecraretur? Qua enim re-
 gia virtute, O REX! non es deco-
 ratus? vel quamnam ipse non
 decorasti virtutem? quamnam
 partem gloriæ majorum Tuorum
 non ita amplificasti, ut nunquam
 illi vel cuncti. Ignoscent mihi hi
 quibus ævum quidem & natura,
 TE antecedere tanquam majores
 TVOS, concesserunt; Majestas
 vero TVA & gloria, TIBI cedere
 effecerunt, at haud sine ingenti
 eorum gloriæ augmento. Igno-
 D scent in:

λόγους ποιούμεν, ἐν τῷ ἑαυτοῦ ὀνόματι, ἀ-
 γῆ δὴ πᾶς καὶ τῆς ἐν ἀνθρώποις εὐκλερίας ἐσχάτω,
 πᾶσαν τὴν σφῶν αὐτῶν δόξαν, καὶ εὐδαιμονί-
 αν ἀποκορυφῶν εἶκα, ὡς πᾶς καὶ προσηύμημαι.
 Σὺ καὶ γὰρ ὦ βασιλεῦ! βασιλεύσαντι: ἀλ-
 λά καὶ μεθ' ἡλικίας ἐκείνης τῆς δαιμονίας πομ-
 πῆς γε, καὶ προπομπῆς βασιλεύσαντι! τῶν μὲν
 γὰρ ἀρχαίων βασιλέων ἐ μὴν, ἀλλ' ἤδη ποτὶ
 καὶ καיסάρων αὐτῶν τοῖς πλείστοις ἄρτι βασιλεί-
 ας σιν, ἡ τύχη τὴν πορφύραν αὐτοῖς δῶρον ἐφι-
 λοσιμεῖται. ἡ στρατιωτικὴ χεῖρ δὲ διάδημα ἐπε-
 τίθη, ἡ συγκλήτης ψῆφος τὰ σκῆπτρα προ-
 ἔτεινεν, ἡ τέως ὑπάτων τινῶν, καὶ ἀνθυπάτων
 νεῦμα, τὰ ἑκράτες σύμβολα ἐπικυρώσον ἐ-
 πανεμένετω. αὐτῷ δὲ σοὶ πανόλβιε βασιλεῦ!
 ὅτ' αὖ τῆς βασιλείας ἀμέσως ἐπισφραγισάμε-
 ν, ἔγνωσα, παρῶ (ὡς πᾶς τῆ ποιήσει οἶαδὴ
 καὶ ποιήσει πεφιλοσόφηται)

„ἐδὲν οἶόν' εἶναι πλινάγρετον, ἐδ' ἀπα-
 τηλόν,

„ἐδ' ἀπὸ τῆς ἀληθείας ὅτι κεν κεφαλῇ κα-
 τανέυσαι.

Ὅτ' ἡν ψῆφον δὲς, ὑπῆρξε μόνον τὸ ἐκλεθῆναι σε.
 Ὅτ' ἡν πορφύραν ἐνδύσας, σοφωτάτη φριδερί-
 κα ὑπῆρξε σοφία. Ὅτ' ἡν διάδημα ἐπιθέμε-
 ν, προσηύατα φριδερίκα ὑπῆρξε σύνεσις.
 Ὅτ' αὖ σκῆπτρα ἐγχειρισάμεν, κραταοιά-
 τες φριδερίκα ὑπῆρξε δύναμις. Οἱ αὐτοκρά-
 τοράσε πορφυροφόρον, σεφανεφόρον, δίσκη-
 πτρόν τε μονάρχην προσαγορεύσαντες, καίσα-
 ρες σεβαστοὶ ἐχρημάτισαν, βασιλεῖς, μονάρ-
 χαι, ἡγεμόνες, ἀλλά γε καὶ αὐτῶν τῶν πορ-

scant, inquam, si de TE Augustis-
 sime REX! Verba jam faciens,
 videar, imo gestum unico hoc
 TVO REGIO NOMINE, utpote
 quo humanæ dignitatis summo,
 toti eorundem gloriæ & felicitati
 colophonem imponere. Nam
 postquam ipse, o REX! ad REGIÆ
 Majestatis fastigium es evectus;
 Quod tanta profecto cum admi-
 rabili Pompa atque eminentia a-
 scendisti, cum quanta vix ulli an-
 tiquorum Regum, & ipsorum eti-
 am Cæsarum licuit; utpote quos
 primum summa hac Regia digni-
 tate stirpem suam decoraturos, vel
 fortuna ipsos purpura donabat, vel
 manus militum diademate redi-
 mibat, vel senatus calculus sce-
 ptris coornabat, vel denique con-
 sulum atque proconsulum nutus
 expectabatur, cujus auctoritate
 necessum erat ipsis insignia futuri
 Imperii comprobari. At vero Ti-
 bi REX felicissime! qui Regiam
 dignitatem concessit, non nisi ille
 fuit, cujus sane Nutus (ut Home-
 rica poësis suo pro more est phi-
 losophata:)

*Irrevocabilis est, ac fallere
 nescit,
 Neque is sine cadit, sunt que
 destinat ille.*

Calculo vero alieno haud opus
 habebat, quod in Tuomet situm e-
 rat arbitrio, atque potestate. Qui
 TE purpuram induit, Magni FRI-
 DERICI fuit sapientia: Qui Tibi di-
 adema imposuit, M. FRIDERICI
 fuit prudentia: Qui sceptrum porre-
 xit, Potentissimi FRIDERICI fu-
 it potentia: Qui TE purpuratum
 redimitum & sceptrigerum Mo-
 narcham salutarunt, non nisi impe-
 ratores fuerunt, Reges, Principes,
 quid

ῥωλάτω αὐτοκρατορῶν οἰκράτιςοι. οἱ τὸ Ζή-
 τω ὁ βασιλεὺς Φριδερίκῳ ἐπαλαλάξαντες,
 ὃ πῆρξαν ὅσοιπερ καὶ πρὶν τῆς ἐπεβόων: Ζή-
 τω ὁ σκηπτῆχῳ Φριδερίκῳ. ὃ τῆς ἀξια-
 κῆς Γαύης, καὶ πανταχῶ περιβοήτης βασιλι-
 κῆς πανηγύρεως! Θαῦμα δ' ἔν εἴγ' ἐκ ἐμελ-
 λεν ἔτω τοῖς ἀποτάτω ἐξάκυσῳ ἀποφαν-
 θῆναι βασιλεία, ἧς τὰ γενέθλια τοσῶτοι,
 διὰ τῆλικῶτων τῶν πόρρωθεν ποθεν πρέσβων,
 βασιλεῖς εὐρτασαν. Πῶς δ' ἐκ ἐμελλε τοῖς
 ὑπηκόοις ἔτω τριπόθητον εἶναι κράτῳ, ἔ
 Φριδερίκῳ βασιλεὺς μοιρηγενῆς, βασιλεὺς
 σοφώτατῳ διιθύνει τὰ σκήπτρα; ἔτω καὶ
 γάρσῃ ὁ βασιλεὺ λαμπρῶς λαμπρῆτε καὶ
 τρισευδαίμονῳ, ἔ βασιλικῶ, ἦν δ' ἐγὼ, ἐπι-
 βάντῳ θρόνῳ, αὐτίκα χρυσοὶ τῆ Βορσσία,
 χρυσοὶ τῆ Φλογερακροπόλει, κρόνιοι καὶ χρυ-
 σοὶ τῆ παρθενοπόλει αἰῶνες ἀνέλαμψαν. ἔ-
 πω πρὸς ἡ ἠρώων μήτηρ Φλογερακρόπολις
 διττοῖς ἐπεξειδομένη σκήπτροις διετρεφύλλητο,
 ἢ οἱ ταύτης ἠρώες, βασιλικοὶ ἡγεμόνες ἀνά
 τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκωμένην προσηγορέυθησαν.
 ἔπω πρὸς ἡ κλεινὴ βορσσία βασιλικοῖς
 καθώπλιτο πτέρυξιν. ἔπω πρὸς ἡ τηλικῶ-
 τῳ μισῶν ὄρμαθός, ἐν ἐνλαυθοῖ τὰς καλι-
 ἀς πῆξωσι, τὰς ἀλπεις ὑπερανέπλησαν. ἔπω
 πρὸ σῶ Φλογερακροπόλεως πόλεις ὀνόμασι
 βασιλικοῖς ἐτιμήθησαν, ἢ καθέδραι βασιλέ-
 ων ἐκλήθησαν. Πλεῖστα παρθενοπόλεως,
 πλεῖστα βορσσίας, ἢ δὲ καὶ Γερμανίας αὐτῆς
 πόλεις εἰκαὶ ἄλλως λαμπρότατοι, εἰκαὶ πα-
 λαίτατοι, ἔπω μὲν τοι προ σῶ βασιλεῦ! καὶ

quid quod remotissimarum quoque
 terrarum potentissimi Monarchæ:
 qui denique τὸ VIVAT REX FRI-
 DERICVS cum ingenti plausu ex-
 clamarunt, fuerunt hi, qui ante
 Regium acceptum, Tuum etiam
 sceptrum venerabantur. Quam
 itaque augustissimus, æternaque
 memoria dignissimus hic Tuæ Re-
 giæ Majestatis natalis fuit; cujus
 solennia à tot Regibus totque
 Principibus undequaque missi gratu-
 latū oratores celebrarunt atque per
 orbem terrarum deprædicarunt.
 Quid igitur optabilius, quid anti-
 quius esse unquam poterat subje-
 ctis, regno, cujus sceptrum FRIDE-
 RICVS REX sapientissimus, REX
 felicissimus tenet? His itaque lon-
 ge faustissimis REX augustissime!
 omnibus & insignibus postquam
 Regio throno assedisti, ex templo
 Saturnia regna Borussiaco Regno
 illuxere, Brandenburgicis Provin-
 ciis aurea secula venerunt. Nunquam
 ante TE REX! domus Branden-
 burgica, Heroum illa genetrix, ge-
 minis sceptris innitebatur, vel ejus
 Heroes Regii principes per univer-
 sum nostrum orbem salutabantur.
 Nunquam ante Te inclyta Borus-
 sia Regiis alis protegebatur. Nun-
 quam ante Te tot Musarum a-
 gmina, ut huc suammet sedem fi-
 gant, Alpes transvolant. Nun-
 quam ante Te Brandenburgicæ ur-
 bes Regio Nomine insignitæ, vel
 sedes Regiæ appellatæ fuerunt.
 Multæ urbes Magdeburgicæ,
 multæ Borussiacæ, & ipsius Ger-
 manicæ, licet essent splendidissi-
 mæ, & antiquissimæ, nunquam
 tamen ante Te REX! remotissimis
 nationibus innotescabant, ut no-

ἄνομαστ' ἔστω, οἷα τανῦν, τοῖς ἀπρωκισμένοις
ἔθνεσιν ὑπῆρξαν κατάδηλοι.

Φριδερίκx βασιλέωx ὄνομα, τὴν Φλογερα-
κροπόλεωx δόξαν, ἐν δοξοτέρωx κατέστησε. Φρι-
δερίκx βασιλέωx μεγαλοπρέπεια, τὸ Φλογε-
ρακροπόλεωx σῆμμα, πᾶσι τοῖς μεθ' ἡμᾶx
αἰῶσι βασιλικαῖx τιμαῖx σεφθησόμενον συνε-
σήσατο. Φριδερίκx βασιλέωx χεῖρ, τὴν Φλο-
γερακροπόλεωx σφαῖραν ἀδαμαντίνωιx ἐπή-
ρυσεν ἄξιοι. Φριδερίκx βασιλέωx δόξα, τὴν
Βορυσσιάν ὡx βασιλείαν κρατῆραν ἤδη παντα-
χῆ ἀκέρωθαι παρεσκεύασε. Φριδερίκx βασιλέ-
ωx μεγαλειότηx τὴν Βορυσσο-Φλογερακροπόλε-
ωx αὐλήν, τοῖx λαμπροτάτοισ ἐκείνοισ σαλῆρά-
καιx τε καὶ νέσοισι κατεκόσμησεν, ὡx μηδ' ἔχειν
τινὰ εὐρεῖν ἐκ τ' ῥάx τὴν ἢ τινὶ ἀν καὶ παρα-
βαλεῖ ταύτην. Φριδερίκx βασιλέωx φήμη, τὰx
πορρωτάτω μέxασ ἐφείλκυσε. Φριδερίκx βα-
σιλέωx (ἀλλὰ καὶ προνοία τῆx θεῖαx καὶ ψήφω, πρώ-
τηx Βορυσσίας βασιλέωx) ὄνομα, τ' κατῆκώων
πόλεων, τὰx μὲν βασιλικῆx εὐκλεία ἐκόσμησε,
τὰx δὲ ἀττικῆx σοφία ἐκάλλυνε. Τίx παρ' ἑλ-
λην^ω καὶ ἄλλων πλὴν ἑλλήνων^ω ἀπαλήσει πε-
ρὶ τέτων ἀπόδειξιν; Νῦν καὶ ἑλλήνων ἐν παρθενο-
πόλει μονορχῆ ἀνανεάσασαν τὴν ἀρχαίαν
πατρίδα ἰσορῶν, οἷον, οἷον ἀγάλλεται! Νῦν καὶ
Γάλλ^ω τὸν ἐπιθρόνον Βορυσσίας βασιλέα Γε-
ραῖρει μεγαλοπρέπέxατον. Νῦν Ἰταλὸx μέxασ,
τὰx μετ' ἔχουε βασιλικῆx φήμηx βάxασ, ἐν
Γερμανία θηράται. Νῦν Ἰσπανὸx τὴν τ' Φλο-
γερακροπόλεωx ἡρώων φήμην ἀνακαμίζει Νῦν

Βρεταννὸx, Νῦν Βέλγηx τὰx τῶν Φλογερακροπολιτικῶν ὀπιδομερότων αὐχημάτων ξυγα-
φάx

minatim quōq; quemadmodum
nunc, celebrentur.

FRIDERICI Regis nomen
Brandenburgicæ domus gloriam
illustriorem reddidit. FRIDERI-
CI Regis magnificentia Branden-
burgicum stemma, Regiis hono-
ribus ac nominibus colendum,
omnibus seculis commendavit.
FRIDERICI Regis manus Branden-
burgicam sphaeram adamantinis
axibus firmavit. FRIDERICI Re-
gis gloria Borussiam ut ubique
Regnum potentissimum celebre-
tur effecit. FRIDERICI Regis
Majestas Borusso-Brandenburgicā
aulā tot illustribus Satrapis atq; Ne-
storib9 stipavit, ut reperiam9 haud
facile cū qua comparari possit. FRI-
DERICI Regis fama remotissimas
Musas ad se allexit. FRIDERICI
Regis (& quidem summi Numi-
nis providentia & decreto primi
Borussiae Regis) Nomen, subja-
centium urbium has Regia gloria
ornavit, illas Attica sapientia deco-
ravit. Ecquis de his a Græco &
aliud præter Græcum argumen-
tum quæret? Nunc & Græcus in
Magdeburgico Ducatu veluti re-
novatam antiquæ suæ Græciæ fa-
ciem cernens, mirifice exultat.
Nunc & Gallus in Borussiacō
Throno magnificentissimum Re-
gem veneratur. Nunc & Italus
in Germania Musas, quæ post re-
giam famam transvolarunt, huc
indagat. Nunc Hispanus famam
illam Brandenburgicorum Hero-
um renovat. Nunc Britannus,
nunc belga rerum a Brandenbur-
gicis Heroibus gestarum volumi-
na, longe ampliora contexunt.

Φας Τριπυχίξισι, & πολυπυχίξισιν. Ἄρτι
 βορείων, & ὑπερβορείων κλιμάτων οἰκήτορες τῆ
 πανταχῶ περιβομβήσῃ βασιλικῇ Φήμῃ μετα-
 κινούμενοι, τὴν Φλογερακρόπολιν, & παρθενό-
 πολιν κάλαμβάνουσιν, αἰγε & παντοίοις πε-
 ριηθισμένους μαθήμασι ταῖς ἐνεγκαμέναις
 μετ' ἑπολὺ παραπέμπουσιν. ἄρτι & ῥῶσ
 τὰ σπρέας νάματα πίνει, & γάλλο τὰ πρε-
 γέλας, & γότθο τὰ βιάδρα, & ἔλλην τὰ τῆς
 σάλας, ἀλλὰ & σαρμάτης, ἀλλὰ & πανωνός.
 ἄρτι ἄλλεις, ἀμίσια, Φισῆργις, ῥήν ποτα-
 μῶν ὀμέγιστο ταῖς Φορηγοῖς & πορθίμοι ναυ-
 σων, οἷα & ὁ αἰε τοῖς πῆνοῖς, κάλαπυκνῆσαι.
 ἄρτι: Ἀλλ' ἐγώμα πολλὰς τῶν ἡδὴ τὸ ζῆν ἐκ-
 μετρησάντων Γερμανῶν & βορῶσων, εἰς ἄρ' αὐ-
 τοῖς τῆς τῶν παρόντων Κορυσσιακῶν, & Φλο-
 γερακροπολιτικῶν πραγμάτων κατασφάσεως
 αἰθῆσις, ἔδεν ἔτω ποθεῖν, ὡς εἶγε δυνατὸν
 καὶ τοῖς ἐξείναι τὸν μέγιστον εἶδεν Φριδερίκον δι-
 δυμα σκήπτρα διακατέχοντα. Σὲ & γὰρ ὦ
 βασιλεῦ! ὡς ἄσμεν θαμὰ ἐπιμένημα! βα-
 σιλεύσαντο, παραχρήμα ἦν πέρ ποτε ὁ ἐμὸς
 πλάτων, ταῖς ἐς αὐτὸν εὐδαιμονίας τὸν κολο-
 φῶνα ἐπιδώσσει τῶν πολιτειῶν, εὐκλερίαν ἐ-
 χρησμηγόρησεν, ἢ ἐπήυξατο, τῆ αὐτὴν αὐτὴν
 ὑπῆρξεν, ἀλλὰ & ἔξῃσιν ἰδεῖν ἀνθῆσαν ἐμό-
 νον ἐν πάσαις ταῖς ὑποκαθημέναις τοῖς σκή-
 πτροῖς σε πολιτείας, ἀλλ' ἡδὴ & ἐν πλείσταις
 τῶν πέριξ, & ἐν πλείστοις τῶν πόρρω ἐαυτὴν ἀ-
 ναπειανύσαν ταῖς κερτημέναις σε κάυχημα.

Τίς προγόνων; τίς ἄρα προκατόχων τῶν σῶν
 ἀτηλικαύτην τὴν ἐαυτῆ τοῖς εἰσέπειρα αἰῶσιν ἐθησαυρίσασθαι μνήμην ἐπήυξατο, τηλικῶν,
 ἡλικῶν αὐτός ὦ βασιλεῦ! τοῖν τῆς Κορυσσίας τῆ & Φλογερακρόπολε σκήπτροιν ἀγαθῶν

E

κατα

Nunc Borealium, nec non remo-
 tiorum climatum incolæ a Regia
 fama, quæ ubique percrebrescit,
 commoti, Brandenburgicas &
 Magdeburgicas urbes visitant, quæ
 varia doctrina & elegantissimis
 moribus ornatos patriæ remit-
 tunt. Nunc & Ruffus Spream
 bibit, & Gallus Pregellin, & Go-
 thus Viadrum, & Græcus Salam,
 & Sarmata, Pannonusque. Nunc
 Albis, Amifia, Wisurgis, & ipse
 Rhenus, remisvelisque scatent.
 Nunc: At ego profecto puto plu-
 rimos Germanorum & Boruffo-
 rum, qui ante ex hac vita discesse-
 re, si qua ipsis jam posset esse co-
 gnitio faciei præsentis Branden-
 burgici & Boruffiaci status, expe-
 tere ut sibi quoque licuisset FRI-
 DERICVM Magnum videre gemi-
 na sceptrâ tenentem. Ipse nam-
 que O REX! iterum iterumque
 quam lubentissime repeto! post-
 quam potentissima hæc sceptrâ es
 amplexus, e vestigio felicitatem il-
 lam, quam olim Plato meus va-
 ticipinatus est, atque exoptavit sta-
 tibus usq; florentibus, hanc ipsam
 licuit licetque videre vigentem, in
 omnibus quæ Tuis sceptris parent
 Provinciis, quin etiam in multis
 circumjacentibus atque remotissi-
 mis expansam, quæ Tuomet po-
 tentissimo præsidio fruuntur.
 Num est itaq; quispiam vel Regio-
 rum majorum, vel antecessorum,
 qui non cuperet tam gloriosam sui
 memoriam ad omnem posterita-
 tem propagare, tanquam tot bo-
 norum autor, quod Ipsemet O

κατασὰς παρῳτιϑ; ἀλλ' ἔκ ἀνφασι τὰ ὀ-
ποιάπερ τοῖς οἰοισδηποτῶν ἐπινέουεν τὸ θεῖον.
τὰ δὲ καὶ μὴ; ὅτι ἀμέλει κατὰ τε θεῖον, κα-
τάτε βασιλικὸν ἀκριβοδίκαιον, ἀεὶ ἀποδοτέον
εἶναι νενόμισται τὸ ἴδιον ἐκάστῳ.

Ἦν ἄρα τῶν φλογερακροπολιτικῶν ἡρώων
ἀπάντων σοφωτάτε, πρῶτον βασιλικῆ φαι-
δρυθῆναι πορφύρα. Ἦν τῶν βορβορίας βασι-
λευσόντων πρωτίστ, καὶ εὐδαιμονίας τοσαύτης
τοῖς τὰ εἰαυτῆ γεραίρσι σκῆπτρα ἀποφανθῆ-
ναι παραίτιον. Ἦν φημι μὲν πρὸ πάντων φρι-
δερίκ βασιλέως σοφωτάτε, εὐδαιμονεστάτε-
τε, καὶ ἀκαταμάχῃ ἕτως οἱ ἀνεξάντλητον τὸ
κλέϑ ἀθανασίας πλαξὶν ἐγχαράξασθαι,
διῶντε ἡμῖν, ἔχ ἰσορῆσι μᾶλλον, ἢ θαυματι-
ζομένοις, προσεχῶς κατήλεκται, διῶν τε ἰσο-
ρικῶν τόμοι περὶ αὐτῆ ἀρρηκτόφωνοι κήρυκες εἰ-
σίτε καὶ ἔσονται. εἰδὲ γ' ὑποισὸν καὶ παιάνων
μεγαθύμῃ φριδερίκ μικρὸν ἐνωτιοθῆναι τῆ
ἦχῃ, ἀλλ' ἐκκωδωνίζουσι τούτους ἀσέρες, κη-
ρύττει αἰθῆρ καὶ αἰθέρϑ ἄγλαυροι ὦραι, αἶγε
καὶ προσηνώς οἶον προσέπνεον ἐκσιλεῖ κρατίστῳ
ἐξαυθριάζοντι, καὶ τῆς καλλινίκῃς ἐκείνης πλα-
τυτάτοις πεδίοις ἐμφυτεύοντι φοίνικας. τὰ δὲ
ἡρώων, τὰ τῶν μεγάλων ἐκείνων ἡρώων ἐξαί-
σια τρόπαια, τίνος ἕτως ἐπὶ νίκιον τὴν βαρεῖαν
χεῖρα ἐπεπαλάνισαν; τίνα ἄρτι τῶν περιβοήτων
θριάμβων ὁ ἡλιϑ ἐθεάσατο, ὃν μὴ καὶ ὑπὸ
μητράσι ταῖς ἰππικαῖς τε καὶ πεζικαῖς φριδερί-
κ βασιλέως φάλαγγιν ἐσηλογράφησεν; τί-
να σιδήρεα τεῖχη ἔρηξ ἤδη τειχεσιπλήκτης κα-
τίσσειεν, ἢ μὴ καὶ πρὸ πάντων τοῖς φριδερίκ

R E X ! Sceptro Borussiacō &
Brandenburgico extitisti? Verum
haud quævis quibusvis a supremo
illo Numine concedi animadver-
timus. Quidni? Quia nimirum
& Divino & Regio jure semper
tribuitur SVVM CVIQVE.

Pertinebat itaque ad sapien-
tissimum Brandenburgicorum He-
roum omnium, ut primus purpu-
ram indueret. Pertinebat ad pri-
mum borussiae Regem, ut tantæ
felicitatis Sceptra sua venerantibus
autor fieret. Pertinebat, inquam,
ad solum FRIDERICVM Regem
sapientissimum, felicissimum, sem-
per invictum, ut & his illustrissi-
mis facinoribus, quæ jam admi-
randi potius, quam enarrandi gra-
tia, attigimus, & illis quæ am-
plissima Historicorum volumina
commemorant, neque non cum
admiratione commemorabunt,
sempiternas inexhaustæ suæ gloriæ
statuas poneret. Quod si animus
sustinerit, tropæorum quoque ac
triumphorum Magnanimi FRIDE-
RICI Pæanas auribus percipere, e-
narrabit nobis instar Stentoris, ipse
æther ac aura, quæ & amœnissi-
me adspirabant regi potentissi-
mo, dum sub dio versaretur, vi-
ctricesve illas palmas latissimis in
Campis plantaret. Ec cujusnam
potentissimam manum tam tri-
umphatricem magnorum Hero-
um pæanes jam celebrarunt?
Quamnam adeo insignem sol ad-
spexit victoriam, quæ non & par-
ta sit equestrium & pedestrium
FRIDERICI REGIS phalangum he-
roica fortitudine? Quænam ita fer-
rea moenia Martis machinamen-
ta concusserunt, ubi Magni FRI-
DERICI Æantes non ad stuporem

omni-

Βασιλέως Λάσιν ἐξεμόχλευσε; Τίνος ἀρετῆς
 ἤρωας ὄρη καὶ πεδία χωρῶν τῶν ἀπερχοισμένων
 ἔτω πεφρίκασιν; Τίνος μᾶλλον νῦν οἱ παλαί-
 μονες νῶτα ποσειδῶν κυναπορφύρα κατ-
 ευρυχώρης τέμνεσιν αὐλακας; Τίνος γὰρ κρα-
 τερόμαχα σκῆπτρα ἔτω ποτὲ γαῖς ἔκρεως
 προσβολαῖς ἀνιπαρτάχθησαν, ἐν ὅπως ἀ-
 τάραχον τὴν γαλήνην γαύην τοῖς σφῶν ὑπη-
 κούοις διατηρήσωσιν; Ὁ δὲ ἀεὶ ὁ βασιλικὸς ὁ
 μεγαλοπύργος, τίνος γῶν ὅσοι ὑπὸ τὴν σκι-
 ᾶν τῶν πτερυγῶν τῶν αὐτῆς καλαφεύουσιν, ἢ
 ὡς κραγιότατος ἔπερικέπει, ἢ ὡς γαληνό-
 τατος ἔπεριθάλπει; ἤκυσαν οἱ πόρρω, ἀλλὰ
 καὶ τοῖς ἐπι πόρρωτέρω ἀκυσὸν ἐποίησαν φριδερί-
 κον βασιλέα μέγιστον μὴ μόνον φιλοσοφῶντα,
 ἀλλὰ καιρῶ καλῶν, καὶ στρατοπέδουοντα, καὶ
 γάτων ἔτως ἐκατέρω τὸ ἴδιον ἀεὶ ἀπονέμου-
 τα, ὡς μηδ' ὅπως ὑπὸ θατέρω θάτερον φω-
 ραθῆναι ποτὲ ἐνοχλάμενον. ἔτε γὰρ πόλεις ὀ-
 χυραὶ τῆς μεγίστης φριδερίκου παρυσία, συνέ-
 σει τε, καὶ δυνάμει καλαπολεμύμεναι, τὴν βασι-
 λικὴν αὐτῆς γαλήνην τῆς φιλοσοφίας ἀπέσπα-
 σαν. ἔτε μῦσαι βασιλικαὶ ἐν ἀνακτόροις ἀι-
 γλήεσιν ἐξ αὐτῆς ῥοδοδακτύλα ἢ μελετώμε-
 ναι, τὰς ἀετρίνας ἢ, μῦσεσι παλαμναιοτάτα,
 ἔκρεως ἐφόδος ἐκ ἀνεχαίτισαν. ἔτω βασιλεῖς
 φιλοσοφῶσιν! ἔτω φιλόσοφοι βασιλεύουσιν!
 ἔτω σοφώτατοι ἀνακτες ἀεὶ ἀπονέμειν οἶδα-
 σι τὸ ἴδιον ἐκάστῳ.

Τὶ δαὶ ὁ νέος ἔτος ἀλέξανδρος; ὁ βασι-
 λικὸς εὐδαίμων νεολαίας ἡγεμῶν; τί δή-
 ποτε τὴν ἀβρᾶν ἡλικίαν ἔτως ἐπὶ εὐκεφάλῳ

omnium 'adfuerint? Cujusnam
 Heroas campi atque montes re-
 motissimarum regionum jam ob-
 stupefcunt? Cujusnam jam palæ-
 mones latissima maria fulcant?
 Cujusnam illa sunt potentissima
 scepra, quæ tam fortissime Mar-
 tis impetus ita retuderunt, ut in-
 concussam hanc tranquillitatem
 sibi subjectis semper conseruent?
 AQUILA vero illa REGIA, quos-
 nam illorum, qui sub amplissima-
 rum Suarum alarum umbram se-
 se receperunt, tum velut potentis-
 sima non protegit, tum velut in-
 dulgentissima non fovet? Audi-
 verunt sane vel ipsæ disjunctissi-
 mæ gentes, quæ etiamnum lon-
 ginquioribus prædicarunt FRI-
 DERICUM REGEM MAXIMUM
 non tantum Regie philosophan-
 tem, sed etiam, si ratio temporis
 tulerit, heroice castra metantem;
 at utrobique ita SVVM CVIQVE
 tribuentem, ut neutrum ab altero
 unquam sufflaminetur. Neque
 enim urbes illæ munitissimæ quæ
 MAGNI FRIDERICI præsentia,
 prudentia, potentiaque expugna-
 tæ fuerunt, Regiam EIVS tran-
 quillitatem a philosophando un-
 quam revocarunt, neque Regiæ
 Musæ, quæ in splendidissimis pa-
 latiis à summa aurora curantur,
 nunquam non quosvis Mavortis
 impetus retropulerunt. En! ita
 Reges philosophantur, En! ita
 philosophi regnant; ita sapientissi-
 mi Reges semper norunt distribu-
 ere SVVM CVIQVE.

At eccum' alterum Alexan-
 drum! REGIVM felicissimæ juven-
 tutis PRINCIPEM! Cur autem
 hic mavult Bucephalo generosissi-
 mo,

μᾶλλον κροαίνοντο, ἢ ἐπὶ θρόνῳ περιφανῶς
θάλλειν προτεθύμηται; ἀλλ' ἰδὲ γ' ὅς ἐπέψυ-
χὴν μὲν τοῖς λόγοις, σῶμα δὲ τοῖς ὅπλοις, καὶ ἀμ-
φω πατρικαῖς ἐξώπλισεν ἀρεταῖς, τὰ περιφανῶ-
ν ἢ ἐκλιπῶν ἀνάκτορα πεδίοις ἐμφιλοχωρεῖ, καὶ
στρατοπέδοις σύνεσι, καὶ συνστρατοπεδεύει, καὶ
συνιπέυει, καὶ συμπαρατάττει, καὶ τῆς ἐπέ-
κεινα μᾶλλον πορείας, ἢ τῆς παλινδρομητικῆς
σοχάζεται, καὶ ταῦτα ἡλικιῶτων ἐπιθαλαμίων
ἐκθειλασῶν χαρίτων, ὁ δὲ γε βασιλεὺς ἡγε-
μῶν καὶ μόλις ἀνθέλκεται. μῶν δὲ καὶ παιάναις
αὐτὸς δαδᾶχος εἰς τὸν ὑμέναμον ἀποπειρᾶ με-
ταπέμψασθαι; ἢ πρὸς Τροπαιῶνον γενέτην
ὑπὲρ τροπαίων ὡς πρὸς οἰκῆιον ἀρχέτυπων
ἀμιλλᾶσθαι ἤδη καὶ ἤρξατο, ὡς ὁ πάλας Φιλίπ-
πος πρὸς τὸν πατέρα Φίλιππων νικῶντα, καὶ
τὴν ὑφ' αὐτὸν ἀρχὴν ἐπεκτείνοντα; μὴ πῶ-
δὲ καὶ ἀμφοτέρω; ἀλλ' ὅπως ποτε ἔτι ἔχει,
ἐκείνο αἰεὶ ἀναμφιλέκτως ἔχει, φημί δὲ τὰ
βασιλέως Φριδερίκου τροπαια, μὴ μόνον τοῖς
πορρωτέρω ἔτι πῶς θαυμάζεσθαι, ἀλλὰ
μᾶλλον πρὸ πάντων αὐτὸν αὐτῆς τῆς πατρί-
ας ἀρετῆς τε καὶ δόξης ἐμπνεῦν ἀνδριάντα εἰς
τὴν σφῶν αὐτῶν ἐφέλκεσθαι ζήλωσιν καὶ μίμη-
σιν. εὐγε, καὶ ὑπέρευτε ἡγεμῶν ἡρωικώτατε!
ὅς γε ὄργᾶς μὲν καὶ πρὸς τὸς Πατέρας Τροπᾶ καὶ
βασιλέως Θριάμβος ὡς ἄλλοι Ἀλέξανδρον,
ὑπεροργᾶς δὲ καὶ πρὸς τὰς Φριδερίκου ἀρετὰς
ὡς ἄλλοι Φριδερίκον. ἔτω σπῆυδε ἤρω!
σπῆυδε! καὶ κρατήσεις τριχῶν αὐτῶν τὸ σπα-
δαζόμενον. εἶγε δίκαιον παρὰ τῶ κρείττονι
πρὸς τῶν αὐτῶν ἀρετῶν ἐπιλημμένους, καὶ γε-

mo, quam splendidissimo throno
infidens florentem istam ætatem
degere? Itane REGIUS PRIN-
CEPS postquam Regiis institutis
suum animum, & corpus armis,
utrumque MAGNI PARENTIS
virtutibus condecoraverit, illico
relictis splendidissimis regiis pala-
tiis, in campis lubentissime versa-
ri, exercitiisque ac instruendis
aciebus adesse, & circum equitare
mirifice delectatur, ac usque plus
ultra tendere studet? Qui & a tot
epithalamii venustissimis chariti-
bus vix se retrahi passus sit? Num-
quid pæanas quoque ad ipsos hy-
menæos concelebrandos accerfe-
re annitur? Num vero IPSVM
MAGNI PARENTIS triumpho &
tropæa excitant ac instigant, ne-
que quiescere sinunt, quo minus
præclara hæc archetypi sui facinora
confestim imitetur, veluti olim Ale-
xandrū ad æmulandū stimulabant
Philippi sui patris crebræ victoriæ,
imperiique ejus magis magisque
accedens dilatatio? Num vero utra-
que eum accendunt? Verum quo-
modocunque hæc se habuerint,
illud liquidissimum est, MAGNI
FRIDERICI tropæa non tantum
exteros ad sui stuporem rapere,
quam cum primis ipsum virtutis
juxta ipsius ac gloriæ hæredem, &
spirantem imaginem, ad sui admi-
rationem æque ac imitationem
pellicere. Maçte hac virtutum
ac triumphorum TVI PAREN-
TIS ac REGIS flagrantissima, in-
star Alexandri, imitatione, MA-
GNANIME PRINCEPS! & conten-
de ut evadas alter FRIDERICVS!
siquidem justissimum Numen e-
jusdem virtutis hæredes, eadem
gloria & felicitate donat, hoc est,

semper

ρῶν ἀξίῳ τῶν αὐτῶν, ἴσῃσιν αἰεὶ ἀπονέμειν
τὸ ἴδιον ἑκάστῳ.

Τρεῖς ἄτλα ἦν ἅπερ ἡμῖν, μετεωροσκοπικῆς
ἐκ ἀλλότρια διασκέψως, ἀλλὰ κῆλιαν αἴσια
κῆευκτὰ βασιλείας χρυσοῦς οἰωνίσματα, ὅπλα
ιητῶν κορυφαῖσιν Φθάσας προεχειρίσατο.
Τὸ μὲν γὰρ διτλῆς αὐτῶν ἐκλείναι βραχίονας,
τὸ κραλαὸν Φριδερίκῃ βασιλέως κράτης παρα-
δηλῶν οἰωνὸν τιθέμεθα. Τὸ τρογύλον αὐγά-
σαι, τὸ διαρκῆς Φριδερίκῃ βασιλέως κράτης
προσεπαγγείλασθαι, ἐκ ἀτεκμάρτως συλλο-
γιζόμεθα. Τὸ σιλπνοστάτοις τέως τὸν αὐτὸν
δορυφορέμενον ἐμπομπέυσαι ἄσρασιν, ὁμῶς
μὲν τὸ τῆς βασιλικῆς φύτλης φύσιμον τεκ-
μήρασθαι διηχυριζόμεθα, ὁμῶς δὲ κῆ τὸ τῆς ἑ-
κράτης διαδοχῆς ὑποχρησμολογεῖν ἀπαράβα-
τον, ἕπερ εὐδαίμονσιν, τρισευδαίμονσιν, αὐ-
τὸ ἔτο παγχρύσα μετὰ Φριδερίκον ἀνάξασι
», Καὶ παῖδες παίδων, τοίκεν μελόπιθε
γένωνται.

Ἄλλ' ἰδὲ κῆ ὀμηρικὸν, τὸ περὶ Ῥωμαίων κράτης,
χρησμάθημα ἄρτι τῆμνήμη ἐπέρχεται, κῆ θαυ-
μαστῶς ὡς αὐτίκα κακείνο ἡμῖν κατὰ νῆν ἀνα-
λαμβάνεται Φ. Γκιλιέλμῃ ἡγεμῶν Γαληνότατε!
Μεγίστη Φριδερίκῃ μεγίστη ἐλπίς! Σὲ μετὰ
Μεγάλον Γονέα ὑπάρχειν τὸν τὰ ευκλαιότατα
ταῦτα ἡμῶν εἰκάσματα, σὺν χειραγωγία τῆ
ἄνωθεν, κῆ τῆ πρὸς τὸν πατέρα μιμήσει, ἀπο-
πληρῶσαι Φιλοτιμῶμενον. Σὺ κῆ τὸ ἑκράτης
κραλαὶν κρατυνεῖς. Σὺ κῆ τὸ διαρκῆς διασώ-
σεις. Σὺ κῆ τὸ τῆς διαδοχῆς ἀδιάπτωτον αὐλαῖς συμπαρεκτενεῖς περιόδοις ἡλίας. τίνας τῶν τῆς
Βασιλεῖς σειρᾶς; τίνας τῶν Βασιλικῶν ὑπάτων; κῆ αὐτῶν δὴ τῶν ὑπηκόων ἀπάντων ἐκ
F ἰμβρι-

semper justissime tribuit SVVM
CVIQVE.

Tria Aurei Regni speranda,
atque contemplanda faustissima
omina supremus ille planetarum
veluti nobis obtulit. Geminorum
enim brachiorum suorum exten-
sione, potentiam Regni FRIDE-
RICI REGIS significare augura-
mur. Rotunditate illa sua peren-
nitatem Regni FRIDERICI
REGIS haud dubie polliceri col-
ligimus. Quod demum splendi-
dissimis astris comitatus inces-
serat, foecundam Regiæ stirpis propaga-
tionem portendere asserimus, nec
non stabilem ejusdem Regni suc-
cessionem prænunciare, id quod
longe felicissimum & aureum post
FRIDERICVM possidebunt

*Et nati natorum, qui nascen-
tur ab istis.*

Sed ubi jam Homericum hocce,
de Romanorum Imperio, vaticini-
um memoriæ nostræ occurre-
rit; En! illico illud quoque una no-
bis in mentem venit FRIDERI-
CE GVILIELME, PRINCEPS SE-
RENISSIME! MAXIMI FRIDERI-
CI MAXIMA SPES! TE post MA-
GNVM PARENTEM esse, qui, Di-
vina ope Paternaque imitatione
instructus, omnia hæc & vota no-
stra comprobare atque explere
satagis. TV & potentiam Regni
stabilis. TV & perennitatem
conciliabis. TV & faustissimam
successionem ad omne ævum ex-
tendes. Ecquosnam Regionum
Principum, quosnam vero Pro-
cerum, & ipsorum denique sub-

ἔμβριθέσι ταύταις ταῖς περι Σὲ ἐλπίσω ἀνα-
πτεροῖς, ὅτῃς Μεγίστη Φριδερίκη Βασιλικῆς συ-
νέσεως καὶ δόξης διάδοχος; ὁ τῆς Ἐ Μεγίστης
Πάσσης ἠρωτικῆς κλήσεως καὶ ῥώμης κληρονό-
μος; ὁ παρὰ Πινδάρου σὺν Βασιλεῖ Ἱερόνι δρῶ-
των μὲν

„κορυφαῖς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν.

Παρά δὲ Ὀμήρου σὺν Ἀχιλλεῖ ἦρωι

„Τεύχεσι παμφαίνων, ὡς ἠλέκτωρ ὑπε-
ρίων.

Εἰδὼς γὰρ Τριπόθητα ἐκεῖνα γενέθλια τοσάτων
τότε τέρψων, τοσάτων κρότων ἀνάπλευ ἀ-
πέφηναν τὰ βασιλεία, πῶς ἔκ ἔδει ταύτα τα-
νῶ ἀγαλλομένως ὑπεριάχειν, καὶ ἄλλην ἐξ ἄλ-
λης, ἐκ Φαιδρᾶς Φαιδροτέραν ὄψιν ἀναλαβεῖν,
ὅτε λαμπρῶς λαμπρὰ τὴν σὴν δαδαχῶσι πα-
σάδα; ὅτε ὑμέναιος ὁ σὸς τὰς ἀπάντων πε-
ριβομβεῖ ἀκοᾶς; ὅτε ἕρια ἀύραι προσέπνευ-
σαν, καὶ τὰς πολυγηθεῖς ταύτας Ὀλυμπιά-
δας πόρρωθεν μετεπέμψαντο, τῶν ἐορτασόν-
των ταῦτα σὲ γὰρ πανήρπῃ παναθήναμα; ἔτω
καὶ γὰρ καλεῖν οἰκειότερον οἶομαι Βασιλικῆ ἡ-
γεμόνος γαμήλια, ἅπερ χορὸς τοσάτων το-
παρχῶν, δυναστῶν, Μεγιστάνων, Σάτραπῶν, καὶ
αὐτῶν ἡγεμόνων πανηγυρίζουσιν. ἰδὲ νῦν φλο-
γερακροπολιτικῆ ἄρεως μετὰ Σεληνακροπολι-
τικῆς Ἀφροδίτης Βεργλήνησι τελεῖται σύνοδος,
καὶ λαμπρύνεται ξύμπαν Βορβασίας σύστημα.

„Νῦν ἦκει Νεάνις, Νῦν ξιωνρόνιον κράν
τῆς ἦκει,

καὶ γαργαίρει σφαῖρα Σεληνακροπόλεως. Νῦν
μεγάλον ἀντήρπει Γονέα ὁ μοιρηγενῆς ἡ Γεμῶν

ditorum non maxime hac de TE
spe, gaudio triumphare facis: O MA-
GNI FRIDERICI, Regiæ pruden-
tiæ ac gloriæ, æque ac MAGNI
AVI uti nominis, ita & fortitu-
dinis HÆRES! Qui apud Pinda-
rū cum rege Hieronymo decerpis
*summitates ex singulis virtu-
tibus.*

Quive apud Homerum cum He-
roe Achille, es

*Armis totus fulgens tanquam
lucidus Sol.*

Quod si vero exoptatissimus ille
Tuus! Natalis tot lætitiis atque
plausibus regnum cæterasque pro-
vincias perfuderat, quomodo po-
terant eadem nunc non ingenti
gaudio exultare, atque lætissimam
hanc ostendere faciem, quando u-
niversa splendida, hæc Tua splen-
didissima celebrant EPITHALA-
MIA? quando Tui Hymenæi ju-
cundissima nuntia increbruerunt,
tantasque amœnissimas Olympia-
das undequaque acciverunt cele-
bratum hæc Tua lætitiis plenissi-
ma Panathenæa? Ita enim con-
venientius appellaverim Nuptia-
rum regii Principis panegyres,
quas corona tot Toparcharum,
Dynastarum, Megistanum, Satra-
parum, ac ipsorum Principum ce-
lebrant. Jam Martis Borusiaci
eum Venere Seleno-Pyrgica Bero-
lini celebratur synodus, & en!
splendet universum systema Bo-
rusiacum.

*Jam venit Ἐ Virgo, veniunt
Saturnia Regna,*

& en! gestit tota sphaera seleno-
Pyrgica. Jam MAGNUM PAREN-

TEM

Θ. Γκιλιέλμ^Θ, & συχνοῦ ἀστέρων συμπε-
 ρισεῖζον χορῶ, ἐξ ἔρανίων αἰσιμιῶν & συμβό-
 λων προσδοκᾶται. Οἶδε & ἠποιήσις ἕκαστον ἴων
 ἔξοχῶτάων ἠγεμόνων ἀποσεμνύνεσσα, καλεῖν,
 „ἀστέρ ὁπωρινῶ ἐναλίγκιον. Ἄλλα & πρὸ τῆς
 ποιήσεως ὁ Ποιητῆς τῶν ὄντων, ἀστρασιν ἔρανί-
 οισ, τῶ πλήθει & τῆ λαμπρότητι, παραβάλλ-
 λειν Φιλῆ Πατριαρχικὰ & Βασίλεια σέμμα-
 τα. ἔτως αἰετέ & πανταχῶ τοῖς μεγίστοις τὰ
 μέγιστα, τοῖς λαμπροῖς τὰ λαμπρὰ, τοῖς βα-
 σιλικοῖς τὰ Βασίλεια ἀφοσίωται σύμβολα, &
 ἀπεικάσματα, φημί δὴ τὸ οἰκῆιον ἐκάστῳ.
 Σοὶ ἄρα & ἴῳ σῶ Κράτει & Ἰσὶ ἐναπέκειτο,
 ὄλβιε βασιλεῦ! ἴης λοι πῆς εὐδαιμονίας ἀπά-
 σης οἴοντι ἐξαίρετον ἀποσφράγισμα θεόθεν
 Ἰαμιευόμενον, ἰν ἰδης ὄν γλυκύθυμον ἔχεις,
 ὄν περὶ κῆρι Φιλῆς, ὄν εὐελπες Βασιλείας
 θάλπεις ἐν τεύφημα, ἄρτι καταθύμιον Νυμ-
 φίον, σὺν ἐρασμιότατῃ τῇ ἀνδρὶ Νύμφῃ, ἀμύθη-
 τόν σοι κερῶντα τὸν κρατῆρα ἔ Νέκταρ^Θ. Ἡ-
 λίκην σε τῆ τῆ πατρικῆ & Βασιλείῳ ψυχῇ
 τὴν τέρψιν μνησέυεται; ἠλίκην δὲ & μνησέυ-
 σεται! Ὅτε ὀμέντις σε τῶν ἐγγόνων τῶ βα-
 σιλικῶ περισήσηται θλόνω, ὀδέ τις ἴων δισεγ-
 γόνων τῆς ἀλλυγίδ^Θ ἐφάψηται, ὀ τρισέγγο-
 ν^Θ πρὸς τὸ σκῆπτρον σκιρτήση, & ὀ μέντις
 Βασίλειον κύσειδεξιάν, ὀδέ παππάξει, ὀδέ
 πᾶππον, ὀδέ πρόπαππον Βασίλεια σεβαοθή-
 σεται, ἰν ἔτιο πορφυρανθῆνας Ἰοσῆτες, κύ-
 κλω ἔ Βασιλικῶ θρόνῳ, Φοίνικας ὀρῶν, ἀνα-
 κανίζεταί σε ὡς ἀεὶ ἠ Νεότης κατάγε τὰ ἐν
 ἰεροῖς ἐπαγγέλματα.

TEM exhilarat felicissim⁹ PRINCEPS
 FRIDERICVS GVILIELMVS, & ex
 caelestibus illis symbolis atq; omni-
 bus, numerosissimo Choro astro-
 rum IPSVM comitaturus, speratur.
 Novit sane & ipsa antiqua poësis sū-
 mos Principes laudando, appellare,
 Stellæ autumnali fimiles;
 Quin imo jam dudum ante Poë-
 sin Ipse quoque summus hujus u-
 niversi Conditor caelestibus astris,
 quo ad multitudinem atque splen-
 dorem, comparare amat patriar-
 chale Regiumque stemma. Ita
 sane semper & undiquaque sum-
 mis summa, illustribus illustria,
 Regia Regiis consecrantur symbo-
 la atque simulacra, ut adeo ubiq;
 concedatur SVVM CVIQVE.

Tuum itaque hoc quoque e-
 rat REX Felicissime! universæ fe-
 licitatis veluti quædam singularis
 confirmatio divinitus Tibimet
 Tuoque Regno destinata, ut nem-
 pe videas HVNC QVEM Charissi-
 mum habes, QVEM unice exoscu-
 laris, QVEM spem ac delictum re-
 gni foves, jam exoptatissimum
 SPONSVM, cum suavissima sua
 SPONSA, TE mirifice delectantem.
 Quantum cumulum gaudii Pater-
 no ac regio Tuo animo id affert?
 Quantum autem afferet! quando
 Regiorum Tuorum Nepotum a-
 lius regio Throno adstabit, alius
 pulpula delectabitur, alius ad sce-
 ptum exultabit, hic Avo ablandi-
 etur, Regiamque osculabitur dex-
 tram, ille vero suum AVVM Re-
 gem venerabitur. Ut ita tot pur-
 puratos Phœnices circa, Regium
 Tuum solium florentes, adspici-
 ens, renouetur, ex Diuinis pro-
 missionibus, instar aquilæ Tua JV-
 VENTA!

Τέρπυ, κ' κατατέρπυ, κ' σκίρτα κ' χαίρε κ'
 χόρευε σκῆπτρον κρηλαϊὸν Βορβασίας, σκῆπτρον
 λαμπρὸν Φλογερακροπόλεως! ὑμῶν γὰρ ἐστὶν
 αἰεὶ δίδυμα κ' τριπλᾶ καρποφορεῖν τῆς εὐδα-
 μονίας τὰ ἀνθετήρια. Τέρπεσθαι οἱ βασιλι-
 κοὶ ἡγεμόνες, κ' τὴν ὑμέτεραν Φλογερακρο-
 πολιτικὴν λαμπρότητα μᾶλλον πλημμυρᾶσαν
 ὀρῶντες, μᾶλλον εὐφραίνεσθαι! Σκιρτήσατε τὰ
 Σεληνοπύργικα τέμματα, κ' μηδέ ποτε ὦ γεν-
 ναῖα λήγητε βασιλείαις μὲν Νυμφίαις, βασι-
 λῆυσι δὲ Νύμφαις τῶν καλλιτόκων ἐκφύειν
 κόλπων! Τὰ περιφανῆ ἀνάκτορα, Φαιδρά,
 Φαιδρόλατοις κρότοις τὴν πολυγηθῆ τάυτην
 πανήγυριν ὑμῶν θριαμβεύσατε! Λι α-
 μαλθέυσα ἐπαρχία τοῖς χαρμοσύνοις ἑορ-
 τοῖς ἐπιγαυρώθητε! Λι μῦσαι, γαληνο-
 τάτα Φοῖβη, ἀγασίχοροι, τὰς ὑμεναίαις ἐξά-
 σατε! Οἰμωσθήταί, κ' μυσσομήτορες, δα-
 φνοφόροι, τῶν προσατηρίαι τὰς χαρισηρίαις δω-
 ροφροσήσατε! Λι κρατησίμαχοι Φάλαγγες,
 τὸν ὑμέτερον Ἀλέξανδρον, Νυμφίον ἄρτι δω-
 ροφορῆσαί, μέγα τοῖς ἀλαλαγμοῖς σμαρα-
 γήσατε! συμπαιανισάτωσαν ὑμῖν κ' ἀέρο-
 ῦσθαι τὸν χαρμόσυνον θρίαμβον! Ἄπασα τὰ-
 ξις ἅπασα ἡλικία, κ' βαθμὸς, κ' κατάστα-
 σις, ὅσοις καταθύμιον τὸ σφῶν ἐνδόσιμον αἰ-
 παρῆσαι πανηγύρεις κατήγγειλαν, μιᾶ ψυ-
 χῆ, ἐνὶ σόματι, μίαν ἀναλαβόντες φωνὴν εκ-
 βοήσατα, ΖΗΤΩ, ὁ βασιλικὸς ἡγεμὼν κ' Νυμ-
 φικός ΦΡΙΔΕΡΙΚΟΣ ΓΟΤΤΛΙΕΛΜΟΣ, σὺν ἑρα-
 σμιολάτῃ τῇ αὐτῆς Νύμφῃ ΣΟΦΙΑ ΔΗΡΟΘΕΑ!

Ταῦτα, ταῦτα ἐστὶν ὅλβιε βασιλεῦ! τὰ πολυελεῆ κ' ἡδονῆς ἀνάμεσα βασιλείαις τῆς σῆς
 ἀμφι-

Lætamini! plaudite! atque ex-
 ultate Boruffo - Brandenburgica
 scepra! vestrum enim est semper
 copiosissimos florentissimæ felici-
 tatis fructus producere! Gaudete
 Regii Principes! & quo magis dif-
 fusum VESTRUM Brandenburgi-
 cum fulgorem intuemini, eo im-
 pensius oblectamini! Exultate Se-
 leno-pyrgica stemmata! & nun-
 quam cessate regnis Sponsos,
 Regibusque Sponsas progignere!
 Tu itaq; illustrissima Regia AVLA,
 faustissimis acclamationibus ac
 plausibus persona, ingentique gau-
 dio ac hilaritate triumphas! Vos-
 que florentissimæ provinciæ gesti-
 te, ac in lætissimas voces erumpi-
 te! Vosque cum primis Musæ,
 Serenissimi vestri Phœbi Hyme-
 næos canite! Vosq; una Musagetæ,
 Musarumque Progenies Magnifi-
 centissimum Protectorem votivis
 carminibus ac encomiis prosequi-
 mini! Et Vos demum fortissimæ
 ac victrices phalanges! vestrum
 Alexandrum jam SPONSVM, jubilis
 atque fragoribus excipite, ut vel
 ipsa aura resonet vestram lætiti-
 am! Vosque reliqui, cujusvis ordi-
 nis ac ætatis homines, ad quos gra-
 tissimus horum solenniorum nun-
 tius aduolavit, una mente, uoce
 una acclamate, VIVAT REGIVS
 PRINCEPS SPONSVS FRIDERI-
 CUS GVILIELMUS, sua cum
 amantissima SPONSA SOPHIA
 DOROTHEA!

Hæc, hæc itaque sunt felicis-
 sime REX! magnificentissima, at-
 que gaudiis plenissima regni TVI

ἀμφιθέατρα. ὧν Σε θεός ἔξαρχόν τε πανηγυ-
ριάρχην κατέστησε. παρ' ἧ ὥσπερ δὴ τὰ λοιπὰ
ἐξαιρετα πάντα, πάντα ὑπέροχα, ἔτωδῆσοι
καὶ τῆσι πανυπέροχον δεδώρηται σεμνολόγημα,
Φημί δὴ, τὸ ἀξιώθῃναισιν τὴν βασιλείαν Γα-
μοιέλεσαι τὰ ἔσθ' Φιλιάτῃ ἐπιθαλάμια, βα-
σιλικῇ τῇ σῇ καὶ μεγαλοπρεπεῖ παρυσία συγ-
κροτήμενά τε καὶ Φαιδρυνόμενα. τῆς τῆς βασιλι-
κῆς εὐδαιμονίας ἐστὶ τὸ κεφάλαιον! ἔτ' ἦς ἔ
κράτους ἀσφαλείας τὸ ἔνδειγμα! τῆς Σε
θεός ὁ ὑπερέγαθ' πατὴρ ἐξαιρετὸν τὴν ἑαυτοῦ
περὶ Σε ἐμφανίζων πρόνοιαν, πρὸς τοῖς ἄλλοις
ἔτι καὶ ὑπὸ Νυμφίῳ ἐπέυφρανεν. ὅς καὶ χαρίσε-
ταισιν τὸν Φιλιάτῃ, Σε τε τῇ βασιλείᾳ, καὶ πρὸ
Γαύτης τῷ μονογενεῖ μακρὰίωνα διασώσει οἰονεί-
τι ζῶν καὶ ἐμπνεν ἑαυτοῦ πρωτότυπον. ἴν' ὅπως ἀμέ-
λει μὴ ὀμῆρτινός, κατὰ τὸν πάλαι Μ. ἀλέ-
ξανδρον, καὶ τοιούτων χρήζει βιβλίων, ἐξ ὧν βασι-
λικὰς τε καὶ ἀρχοντικὰς δρέψῃται ἀρετὰς, ἀλλ'
ἐκ Σε καὶ βασιλικὰ προσηρήματα διδαχθήσῃται,
καὶ ἡρωικὰ κατορθώματα μιμηθήσῃται, καὶ με-
γαλοπρεπεῖς δόξης κατασοχάσῃται. εἰ δέ γε
καὶ Ἀθηναῖον ἦρωα πότῃ, τὸν Θεμιστοκλέα, ἀκρό-
μεν μηδὲ καθεύδειν δυνάμενον, ὅτε οἱ τὰ μιλι-
τιάδῃς τρόπαια εἰς μνήμην ἐπήρχετο, ἀλλ' ἰδῆ-
σθαι καὶ τὸν βασιλεῖον τῆτον καὶ μένε' ὅλωσ
πνεύοντα ἡγεμόνα θαυμασιζόμεθα, ἔδεν ἔ-
τω νύκτωρ τε καὶ μεθ' ἡμέραν καταναῖν ἀναπο-
λῆντα, ἔδεν μελετῶντα ἢ πράττοντα, ὅτι μὴ
διηνεκῶς ἀτενίζοντα εἰς τὰ Σε ἐνδοξά τε καὶ αἰεὶ
περιλάλητα πραττόμενα καὶ λεγόμενα. μάλ-
λον μὲν εἰς τὰ ἐνγραφικαῖς τε καὶ ὑλογλύπτοις

amphitheatra, quorum TE DEVS
PANEGYRIARCHAM, atque auto-
rem constituit: a quo, quemad-
modum TIBI cætera, omnia sin-
gularia, eximia omnia dicata sunt,
ita quoque hoc, omnibus longe
præstantius, TIBI MET est dona-
tum, nimirum quod tam insigne
beneficio affecit idem TVVM Re-
gnum, ut celebrare possit TVI
DILECTISSIMI UNICI EPITHALA-
MIA, AVGVSTISSIMA, REGIAQVE
TVÆ PRÆSENTIA & CONSPECTV
illustrata. Id id sane est Regiæ fe-
licitatis apex! Id est salutis Regni
argumentum! Hocce TE DEVS,
benignissimus Pater, singularem il-
lam, qua TE amplectitur, provi-
dentiam manifestissime declarans,
SPONSO quoque FILIO TE exhi-
laravit. Qui & donabit Tibimet
eundem Tuum Unicum, TEque
Regno, & cum primis Eidem A-
mantissimo quam diutissime su-
perstitem conservet veluti Arche-
typon, ac vivum EJVS Exemplar,
ut nimirum non opus habeat,
prout olim Alexander M. Home-
ro aliisque libris, ex quibus virtu-
tes Regibus atque principibus di-
gnas decerpit, sed ut ex TE &
Regias virtutes edisceret, & Heroi-
ca facinora imitaretur, & Majesta-
te plenissimam gloriam intueretur.
Quod si vero Themistoclem
illum Atheniensem Heroem audi-
mus, neque per noctem quiescere
potuisse, dum nimirum Milciadis
tropæa memoriæ ejus occurre-
bant, sed en! HVNC quoq; TVVM
Regium atq; magna spirantē Prin-
cipem admiramur, nihil magis per
noctes diesq; ita animo revolven-
tem, nihil ita meditantem, vel a-
gentem, quam perpetim atten-
dentem ad Tua gloriosissima illa ac
immortalia acta dictave, cum ad

G

κύβερσιν

κύρβεσιν ἰσορῶμενα, μᾶλλον δ' ἐς τὰ ἐν βίβλοις,
 ταῖς ἀκηράτοις ταύταις καὶ παγκοσμίαις σάλ-
 πιγγι, κηρυττόμενα, πάντων δὲ μᾶλλον ἐς ἀπερ-
 αὐτὸν Σε περιεθρεῖ ὁσημέραι διαπραττόμενον.
 ὧν ἂν ἔχει ἀκριβέστερον εὐρεῖν παράδειγμα, ἐ-
 παλωγότερον ἂν δὲν, ἂν δὲν τιμαλφέστερον. Τίν' ὅ-
 καὶ γὰρ ἔτω τὰ καλορθώματα ἑβραίων ἀπεικони-
 σμάτων καὶ συμβόλων ἄξια δέδεικται; ἔχι Φρι-
 δερίκῃ ἔμοιρηγενῆς βασιλέως; τίν' ὅ- μᾶλλον
 ἡσύνησις καὶ αὐτὴν τὴν ἰύχην δείκνυσι βασιλικῆς
 βαλῆς ὑπερέτιδα; ἔχι Φριδερίκῃ ἔσοφῆ βα-
 σιλέως; τίν' ὅ- μᾶλλον τὴν δόξαν ἀπαλάτω οἰ-
 κημένης οἰκήτορες ἀκοῇ παραλαβόντες ἐθαύ-
 μασαν; ἔχι Φριδερίκῃ ἔμεγαλοπρεπῆς βασι-
 λέως; ἰδὲ γὰρ! ἰδὲ τῶς ὡς καὶ αὐτὴ ἡ πορρωτά-
 τω ἑλλάς Φριδερίκῃ βασιλέως μεγαλειότητα, καὶ
 ἀκτιοθεῖσαν, ἐθαύμασε. καὶ ὀφθεῖσαν, ἐξε-
 πλάγη. καὶ κατὰ νῦν ἀναλήφθεῖσαν θαυμα-
 σῶς ὡς ἐγέρασε. ἀλλὰ καὶ γεράσει, ἀλλὰ καὶ
 τριανώτερον εὐφημίσει.

Ἄλλ' ἀτρέμας ἐνθαδὶ ἤκει ἡμῖν ἑλλάς, δια-
 παναρίστῃ ῥήτορι ἔ' ἑαυτῆς, εἰσηγησομένη,
 δεῖν ἐπὶ παντὸς ἔργατε καὶ λόγῃ ἐκτε τῶν θεῶ-
 νων ἀρχεῖσαι, καὶ εἰς αὐτὰ πάλιν καταλήγειν τὰ
 θεῖα. ἀμέλειτοι καὶ οἱ, ἐπεὶ καλῶς ποιῶν-
 τες ἐκ τῶν θεῶν ἠρξάμεθα, φέρε καὶ νῦν πάλ-
 λιν ἐς αὐτὰ καὶ σὺ αὐτοῖς καταλήξωμεν!
 πορνιῶμενοι, καὶ ἐκλιπαρῆτες θεὸν πανηγεμόνα
 τῶν ὄλων, ὃς ἠθέλησεν ἐν σοὶ, Φριδερικὲ βασιλεῦ!
 δεῖναί Σε εἰς βασιλέα σοφόν, δίκαιον, εὐδαίμο-
 να, αὐτὸς ὅπως καὶ εἰς τὸ ἔξης συμπροάγη,
 καὶ τὴν κραταιὰν ἀρχὴν συνδιέποισοι! αὐτὸς ὅπως
 καὶ διαληρήσει Σε Σῶον, Ἰσιᾶ, Ἰσχυρὸν, εὐδαίμο-
 να! αὐτὸς ὅπως μετὰ τὰ σκῆπτρα, σκῆπτροις
 ἐναλλαίσει, μετὰ τὴν πορφύραν, πορφύρα κα-
 θωραίσει, μετὰ τὸ διάδημα, διαδήματι σέψαι
 σε μὴ ἀπαξιώσει. τῆς ἐπιπέρας ἔ' ἐπικύρα
 κράτης ἀπόθεσιν, τῆς ἀγῆρω ἐκείνης βασιλείας
 ἵνα ἀξιώσει σε! Προσεπινύσειε ἔ' πατὴρ ὁ με-
 γαλόδωρος! ὁ δικαίως αἰεὶ διανεμῶν τὸ
 ἴαιον ἐκάστω.

illa, quæ in columnis atque tropæis
 repræsentantur, tum potius ad illa
 quæ in literarum monumentis,
 perpetuis hisce ac œcumenicis tu-
 bis, celebrantur; omnium vero ma-
 xime ad illa, quæ quotidie Temet a-
 gentem corâ intuetur. Quibus nec
 potest reperire absolutius exem-
 plar, nullum augustius, neq; præsta-
 bilius. Ec cujusnam enim res gestæ
 ita eximia extiterunt, ut cœlesti-
 bus quoq; simulacris atq; symbolis
 dignæ habitæ fuerint? Nonne FRI-
 DERICI Regis felicissimi? Cujusnam
 illa est prudentia, quæ vel ipsam
 fortunam ostendit Regii arbitrii
 ministræ? Nonne FRIDERICI
 Regis sapientissimi? Cujusnam
 gloriam disjunctissimæ orbis inco-
 læ auribus percipientes stupue-
 runt? Nonne FRIDERICI Regis
 Magnificentissimi? En enim de-
 mum ipsa quoq; remotissima Græ-
 cia FRIDERICI Regis Majestatem, &
 auditam, admirata est, & vilam, ob-
 stupuit, & mente perceptam, ve-
 nerata est, nec non venerabitur, atq;
 immortaliter prædicabit.

Verum jam ipsa Græcia, per elo-
 quentissimum illum suum orato-
 rum Principem, nosmet præclare
 submonet, debere semper in omni-
 bus factis dictisque a Divinis auspi-
 cari, & cum Divinis finem facere:
 Quamobrem & nos, quemadmo-
 dum incepimus, ita & finiamus! o-
 rando atq; obsecrando hujus uni-
 versi Statorem qui voluit constitu-
 ere TE FRIDERICE REX! Regem
 sapientem, justum, atq; felicem, Ille
 ut & porro Tibi Regnoq; Tuo præsto es-
 se velit! ILLE ut TE tueri velit sospitem,
 incolumem, fortem, felicem! ILLE post
 sceptrâ, sceptris coornare, post purpurâ,
 purpura decorare, post diadema, diadé-
 mate redimire, h. e. post, deposito terre-
 stri ac mortali Regno, ut TE cœlesti ac
 immortalis donet! Dicit id indulgentissi-
 mus Pater, qui semper justissime tribuit
 SVVM CVIQVE.

* (o) *

H. Dorn, 8. 7. 17